

بولتن داخلی
انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران

روزنامه‌نگار

مردادماه
۱۳۸۵

اصول انجمن

سرمقاله

روز خبرنگار

علی مزروعی

از روزی که اولین مطبوعه به نام «کاغذ اخبار» در این سرزمین پا به عرصه جامعه نهاد و نوید آگاهی و آزادی داد تا امروز بیش از ۱۷۰ سال می‌گذرد. اما تاریخ مطبوعات در ایران تاریخ بسیار پر ماجرا و فراز و نشیبی است به گونه‌ای که «جوانمرگی» از ویژگی‌های حاکم بر همه این دوران است، و در این میان «روزنامه‌نگاران» قربانی همیشگی!

در همه متون آموزش روزنامه‌نگاری «امنیت شغلی و استقلال حرفه‌ای» را از ضروریات وجودی این حرفه برشمردند و اینکه روزنامه‌نگاران بدون داشتن این دو قادر به انجام وظیفه حرفه‌ای خود نیستند، و مطبوعات در نبود این شرایط به عنوان رکن چهارم دموکراسی عمل نخواهند کرد، و به ابزاری تبلیغاتی یا تشریفاتی یا... تبدیل خواهند شد، اما و صد اما که در این ملک هرگز اسباب «امنیت شغلی و استقلال حرفه‌ای» روزنامه‌نگاران آنچنانکه شاید باید فراهم نیامده و همواره اهالی این صنف در گیرودار حوادث و تحولات راه خود را یافته و مسؤولیت حرفه‌ای‌شان را انجام داده اند. به عبارت مصطلح، روزنامه‌نگاری در این ملک بیشتر به قدم زنی در میدان مین شباهت دارد تا یک حرفه، و البته میدان مینی که نقشه‌اش نامکشوف است و با قدم زدن در آن هر آن احتمال انفجار و قربانی شدن خبرنگاری می‌رود!

سرگذشت روزنامه‌نگارانی که در ایران برای پاسداشت آگاهی و آزادی و اطلاع‌رسانی جان خود را دادند و آنهایی که قلم خود را به زر و زور و تزویر نفروختند و بازداشت و زندان و تبعید و... را به جان خریدند و همه آنانی که در میدان سخت دیکتاتوری و استبداد با روغن جان خویش چراغ آزادی را روشن نگه داشتند به همه ما می‌آموزد که روزنامه‌نگاران ایران در کانون تحولات فکری، سیاسی و اجتماعی ادامه در صفحه ۴

برگزاری انتخابات هیأت مدیره و بازرسین انجمن در ۱۵ مرداد

محل انجمن منتشر شد. که این بار نیز به دلیل به حد نصاب نرسیدن (یک سوم برای مجمع عمومی عادی و نصف بعلاوه یک برای مجمع عمومی فوق‌العاده) مجمع رسمیت نیافت و طبق سنت غالب گذشته برگزاری مجمع به نوبت سوم با حضور هر تعداد از اعضا (حداقل پنجاه نفر) موکول شد. آگهی دعوت مجمع عمومی عادی سالیانه (نوبت سوم) برای روز یکشنبه ۱۵ مرداد ماه در محل حسینیه ارشاد اعلام شد، و با توجه به اینکه این مجمع با حضور هر تعداد از اعضا رسمیت خواهد یافت انتظار می‌رود که اعضا با حضور فعال خود و پیگیری دستور جلسه به انتخاب هفت نفر از نامزدهای موجود برای هیأت مدیره و ۳ نفر برای بازرسین بپردازند. رای اکثریت نسبی حاضرین تعیین کننده نتیجه انتخابات خواهد بود و با توجه به ترتیب آراء علاوه بر اعضای اصلی هیأت مدیره و بازرسان، ۳ نفر عضو علی‌البدل برای هیأت مدیره و ۲ نفر هم برای بازرسین انتخاب خواهند شد. آغاز به کار دوره چهارم هیأت مدیره و بازرسان انجمن از نهم مهر ماه ۸۵ خواهد بود و طبق اساسنامه قبل از پایان مسئولیت هیأت مدیره و بازرسان دوره سوم، اعضای جدید هیأت مدیره و بازرسان باید در مجمع عمومی انتخاب و آماده تحویل گرفتن مسئولیت اداره انجمن باشند.

بر پایه اساسنامه انجمن، مجمع عمومی عادی هر ساله باید به منظور شنیدن قرائت گزارش عملکرد هیأت مدیره و بازرسین، بررسی و تصویب توازن مالی انجمن و انتخابات بازرسان و هر سه سال یکبار انتخاب اعضای هیأت مدیره برگزار شود. از آنجا که در مهرماه سال جاری عمر دوره سوم هیأت مدیره و بازرسان به پایان می‌رسد، طبق سنت گذشته از ابتدای سال جاری از افراد داوطلب عضویت در هیأت مدیره و بازرسین درخواست شد با رجوع به دبیرخانه انجمن و ثبت نام، نامزدی خود را برای انتخابات انجمن اعلام نمایند. فرصت ثبت نام تا پایان خرداد ماه تمدید شد و در نهایت با استقبال خوب اعضا تعداد ۴۵ نفر برای عضویت در هیأت مدیره و ۲۳ نفر برای بازرسین اعلام نامزدی کردند.

پس از اتمام ثبت نام، آگهی دعوت مجمع عمومی فوق‌العاده و عادی سالیانه انجمن (نوبت اول) طبق اساسنامه در روز دوشنبه ۸۵/۴/۱۹ در محل انجمن اعلام شد که به دلیل حد نصاب نرسیدن (نصف بعلاوه یک برای مجمع عمومی عادی و دو سوم برای مجمع عمومی فوق‌العاده) مجمع رسمیت نیافت. بر پایه الزام اساسنامه آگهی دعوت مجمع عمومی (نوبت دوم) در روز دوشنبه ۲ مرداد ماه در

گفتگو با دبیر انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران روزنامه‌نگاران انجمن را خانه خود بدانند

گفتگو از پدram الوندی

ساماندهی شده است. مثلاً کمیته رفاهی شکل گرفت و بخشی از امور صنفی بچه‌ها را دنبال می‌کرد. یکی از این مسائل بحث مسکن بود. در سالهای قبل ۱۰۸ واحد مسکونی در منطقه نواب و با قیمت نازل در اختیار اعضا قرار گرفت. در کنار آن نیز «تعاونی مسکن» شکل گرفت. علاوه بر این کمیته رفاهی فعالیت‌های دیگری هم داشت. کمیته دیگر کمیته حقوقی بود. فعالیت این کمیته در چند بخش انجام می‌شود، یکی روزنامه‌نگارانی که در رابطه با حرفه روزنامه‌نگاری بازداشت و یا به محاکم مطبوعاتی احضار می‌شدند و یا در جریان دادگاه و حضور در زندان به وکیل نیاز پیدا می‌کردند. کمیته حقوقی از وکلای خوبی برای دفاع از آنها کمک می‌گرفت و در صورت لزوم دستمزد آنها را نیز تقبل می‌کرد. البته لازم است بگویم بسیاری از عزیزانی که به عنوان وکیل با کمیته همکاری می‌کردند دستمزد نمی‌گرفتند و پرداخت‌های ما به موارد خاص محدود بوده است. کمیته حقوقی از منظری دیگر، اعضای را که با مشکلات دیگری نظیر چک و... روبرو هستند را حمایت کرده و مشاوره حقوقی به آنها داده است. بخش مهم دیگری که در سال‌های اخیر فعال بوده کمیته حل اختلاف است که پیگیر مشکلات بچه‌ها در روزنامه‌هاست. اعضای که بدون دلیل اخراج می‌شوند، تحت پوشش بیمه قرار نمی‌گیرند، یا دستمزدشان ماه‌ها به تعویق می‌افتد و یا شرایط کاری نامساعدی دارند. شکایت این روزنامه‌نگاران در صورت مراجعه مورد بررسی قرار می‌گرفت.

● اینها همگی نوشداروی پس از مرگ سهراب است. نگاهی که به انجمن صنفی وجود دارد نمونه کوچکتی از سندیکاست و باید حقوق اعضا را دیده‌بانی کند چون ممکن است افراد به دلیل ناآشنایی با حقوقشان و یا ترس از دست دادن شغل شکایت نکنند. آیا در این حوزه فکری شده است؟

من نمی‌توانم این سؤال را به صراحت پاسخ دهم، چون انجمن مثل سایر نهادهای غیردولتی فعال در ایران با مشکلات سیستمی روبروست. نگاه به انجمن صنفی نباید مثل سندیکا و اتحادیه‌های روزنامه‌نگاری کشورهای توسعه یافته باشد، به قول معروف در ایران «همه چیزمان به هم می‌آید». با این ساختار حکومتی و بافت قدرت در ایران نهادهای غیردولتی یا تشکلهای کارگری، نه قدرت و ابزار لازم را برای پیشبرد اهدافشان دارند و نه در عین حال ضمانت اجرایی برای فعالیتشان وجود دارد و این واقعیت نباید نادیده گرفته شود ولی از آنجایی که برای رسیدن به آرمان‌هایمان معتقد به حرکت تدریجی و گام به گام هستیم، در این مقوله هم انجمن صنفی شیوه گام به گام را در پیش گرفته است. سعی انجمن این است که به مرور جای خود را باز کند و امتیاز بگیرد و به نهادهای دولتی و بخش کارفرمایی عرصه مطبوعات خود را تحمیل کند. از ابتدای تشکیل انجمن بزرگترین هدف ما رفع مشکلات صنفی روزنامه‌نگاران و نیز برقراری رابطه‌ای الزام‌آور و قاعده‌مند با بخش کارفرمایی بوده است اما هنوز در این مورد خاص موفقیت قابل توجهی نداشته‌ایم. مواردی هم که به نتیجه رسیده از راه لابی و کدخدانمشی بوده است.

● از نظر قانونی هم مشکلاتی برای این کار وجود دارد؟
روزنامه‌نگاران ایرانی هم اکنون با دو قانون سروکار دارند: قانون کار و قانون مطبوعات. هر دو هم دارای نواقصی هستند. انجمن در سال‌های گذشته در خصوص اصلاح قانون مطبوعات و قانون کار تلاش‌هایی را انجام داده اما هیچ‌گاه نتوانست این اصلاحات را به وزارتخانه‌های ارشاد و کار بقبولاند تا در قالب لایحه‌ای گنجانده و به مجلس ارائه دهد. دلیل آن هم نداشتن نفوذ کافی و نبود پذیرش در نهادهای دولتی نسبت به انجمن به دلیل نوپا بودن آن بود.

● دو نماینده مجلس عضو هیأت مدیره بودند و فرصت خوبی بود.

دبرالسادات مفیدی دبیر انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران در روزهای آخر دبیری‌اش در هیأت مدیره فعلی به برخی انتقادات و سئوالات درباره عملکرد هیأت مدیره فعلی پاسخ داد. در طول مصاحبه بارها به این مسأله اشاره کرد که رابطه اعضا و انجمن یک سویه است و اعضا برای بهبود وضعیت انجمن تلاشی به خرج نمی‌دهند و حال آنکه «رابطه انجمن با اعضایش باید رابطه ای دو طرفه باشد و روزنامه‌نگاران باید انجمن را خانه خود بدانند».

● آیا در انجمن صنفی بانک اطلاعاتی مدونی از اعضا وجود دارد؟

مدتی است سیستم اتوماسیون راه‌اندازی شده است. در این سیستم کلیه اطلاعات موجود درباره اعضا به سیستم کامپیوتری منتقل شده است. از این پس هم با مراجعه اعضا برای تمدید عضویت، اطلاعات آنها در بانک اطلاعاتی ایجاد شده، به روز رسانی خواهد شد.

● از چه زمانی این سیستم آغاز به کار کرد؟

این فعالیت تقریباً شش ماه است که آغاز شده و از چند هفته قبل هم رجوع اعضا برای به روز کردن اطلاعات آغاز شده است.

● همه سه هزار و پانصد عضو در این بانک اطلاعاتی حضور دارند؟

بله اما به روز رسانی آن، زمان می‌برد و به مراجعه منظم اعضا برای تمدید عضویت بستگی دارد.

● از این بانک اطلاعاتی چه استفاده‌هایی خواهد شد. یعنی افق در نظر گرفته شده برای آن محدود به خود انجمن است و یا مثلاً برای کارهایی و معرفی اعضا به نشریات جدید هم مورد استفاده قرار می‌گیرد؟

نگاه ما به بانک اطلاعاتی، مقوله‌ای درون خانوادگی است و اینکه یک سری اطلاعات از اعضا داشته باشیم و هنگامی که لازم است، امکانات و تسهیلاتی داده شود و یا اعضا دچار مشکلات و لطماتی می‌شوند، بتوان از آن استفاده کرد. تصور ما این است که انجمن محرم اسرار و اطلاعات اعضا است و این اطلاعات به راحتی در اختیار دیگران قرار نخواهد گرفت.

● حوزه فعالیت‌های صنفی انجمن چگونه است؟ به نظر می‌رسد اعضا خیلی عملکرد صنفی انجمن را راضی کننده نمی‌دانند. مثلاً در مورد مسأله بیمه که از مشکلات مهم روزنامه‌نگاران است. از انجمن انتظار می‌رفت حساسیت بیشتری بر روی این مسأله داشته باشند. یک سال قبل نامه‌ای به معاون مطبوعاتی وقت ارشاد نوشتید که از اهرم کاغذ برای فشار به کارفرمایان مطبوعاتی استفاده کند و در مورد بیمه روزنامه‌نگاران به آنها سخت‌گیری کند، اما در مورد سرنوشت این نامه خبر دیگری منتشر نشد؟

از زمان آغاز فعالیت‌های انجمن در سال ۱۳۷۶ روند برخورد با مسائل به مرور زمان متفاوت بوده است. همچنین باید توجه داشت که به مسائل و مشکلات اعضا با توجه به شرایط خاص آنها در محیط کاری و نوع برخورد کارفرما، متفاوت نگاه شده است. در مورد نوع رسیدگی به فعالیتهای صنفی، کار از زوایای مختلف دنبال شده است. با تشکیل کمیته‌های مختلف در انجمن این فعالیت‌ها کانالیزه و

تشکلهای کارگری در ایران نه قدرت و ابزار لازم را برای پیشبرد اهدافشان دارند و نه ضمانت اجرایی برای فعالیتشان

است که گهگاه می‌گیریم و از کنار آن درآمدی برای انجمن کسب می‌شود. کمک‌های دولتی هم در دولت آقای احمدی‌نژاد کاملاً قطع شده است. کارهایی هم که موردی صورت گرفته از سوی نیروهایی بوده که داوطلبانه امکاناتی را در اختیار انجمن قرار داده‌اند به همین دلیل تعهدی هم در قبال انجمن نداشته‌اند. بخش دیگر مشکل به دستگاه‌هایی بازمی‌گردد که تسهیلات را در اختیار ما قرار می‌دادند مثلاً ما از هواپیمایی هما سال‌ها تخفیف ۲۰ درصدی بلیط برای اعضا داشتیم، اما این امکان دقیقاً نزدیک عید ۸۵ قطع شد. مدیریت جدید هما که به ما گفتند از دوستان نزدیک آقای رئیس جمهوری هم هستند این تخفیف را قطع کردند. ما این را یک برخورد کاملاً سیاسی می‌دانیم که در راستای تغییر رفتار دولت جدید صورت گرفته است.

● تغییر رفتار دولت جدید مربوط به یک سال اخیر است. اما برخی از مشکلات ریشه در سالهای پیشتر دارد. همانطور که عرض کردم مشکل کمبود نیروی انسانی و انجام داوطلبانه برخی کارها مشکل اصلی بوده است.

● ببینید انجمن تور نمک آبرود می‌گذارد و به دلیل عدم استقبال لغو می‌شود و یا ناگهان می‌شنویم کلاس آموزش گلف برگزار می‌شود. به نظر می‌رسد یک «نیازسنجی» در مورد علاقه‌مندی‌های اعضا ندارید. اگر تعامل بیشتری میان اعضا و انجمن وجود داشت و در حوزه‌های مورد علاقه اعضا خدمات رفاهی ارائه می‌شد امکان جذب همکاری داوطلبانه بیشتر نیز وجود داشت. این مسأله‌ای که شما می‌گویید ناشی از گسست است؟

من می‌پذیرم در موضوع سازمان‌دهی اعضا بر اساس نیازهایشان ضعف داشته‌ایم. امیدواریم با راه‌اندازی بانک اطلاعاتی اعضا این ضعف برطرف شود اما نکته‌ای که من باید به آن اشاره کنم این است که این مسأله یک رابطه دوطرفه است. ما در این سال‌ها مرتب از اعضا می‌شنویم که انجمن برای ما چه کرده است؟ من هم به عنوان دبیر انجمن می‌پرسم اعضای انجمن به عنوان طرف دوم این رابطه برای تشکیل صنفی خود چه کرده‌اند؟ بچه‌ها باید انجمن را خانه خود بدانند، بیایند مشکلاتشان را بگویند، پیشنهاد دهند و در پیشبرد کارها کمک کنند. وضعیت به گونه‌ای نیست که انجمن بتواند تمام فعالیتش را با توان موجود کاملاً ساماندهی کند و به یاری تمام اعضا نیاز دارد. البته برخی از این کمک‌ها می‌تواند لزوماً داوطلبانه نباشد و انجمن در حد توان، زحمات اعضا را جبران کند.

● وام قرض‌الحسنه‌ای که انجمن در اختیار اعضا قرار می‌دهد جدای از مبلغ پایین، برای دریافت آن از سوی مؤسساتی وام دهنده سخت‌گیری زیادی انجام می‌شود، دلیل این مسأله چیست؟
در مورد وام دلیل سخت‌گیری ما مشخص است. انجمن تاکنون به حدود هزار نفر از اعضا وام داده است. مبلغ غالب این وام‌ها نیز پانصد هزار تومان بوده است و کسانی هم که در دوره‌های اول مبلغ کمتری وام گرفته‌اند می‌توانند مابه‌التفاوت آن را دریافت کنند. طی مدتی که این وام پرداخت شده است برخی دوستان در بازپرداخت آن کوتاهی کرده‌اند. هم‌اکنون حدود ۴۰ تا ۵۰ نفر هستند که تا ۱۹ قسط عقب افتاده دارند و سخت‌گیری‌های فعلی به دلیل عدم بازپرداخت این دیون عقب افتاده است. عدم پرداخت این افراد سبب می‌شود حساب انجمن مسدود بماند و نتوانیم دنبال انعقاد قرارداد جدید برویم و امکان دریافت وام برای سایر اعضا کاهش می‌یابد.
جالب است بدانید ۲ نفر از دوستان در تماس با بنده گفتند این مبلغ حق ما

سه نفر بودند ولی به دلیل همان مسائلی که عرض کردم شدنی نبود. البته بخشی از ضعف هم به ما باز می‌گشت ولی تنها دلیل این نبوده است و به توان و «برش» نهادهای صنفی به صورت عام، در ایران باز می‌گردد. به هر حال ما نیز هر چند در توافق نهایی بر سر قرارداد تیپ و یا اصلاحات در قانون موفق نبودیم اما مثلاً برای بیمه اعضا وقتی با مقاومت کارفرما روبه‌رو شدیم روش دیگری را در پیش گرفتیم و برای «بیمه جایگزین» وارد گفت‌وگو با وزارت ارشاد شدیم و این پروژه ۲ سال است در حال پیگیری است. تاکنون حدود ۴۵۰ عضو انجمن به معاونت مطبوعاتی و از طریق آنها به تأمین اجتماعی معرفی شده‌اند. از این طریق روزنامه‌نگاران با پرداخت بخش ناچیزی از حق بیمه، تحت پوشش قرار می‌گیرند. نمونه دیگر فعالیت‌های ما، تشکیل کمیته حل اختلاف است. خیلی از بچه‌هایی که اخراج شده بودند با حمایت کمیته به کار بازگشتند. مواردی که کار به دادگاه کشیده شده نماینده انجمن صنفی در دادگاه از روزنامه‌نگاری که حقتش تضییع شده بود، حمایت کرده است. آخرین مورد آن هم دادگاه روزنامه توسعه بود، حق تعدادی از اعضای ما توسط مدیر مسئول پرداخت نشده بود و لذا او در دادگاه محکوم شد و انجمن به عنوان نماینده صنف از آنها در دادگاه دفاع کرد.

● مدیران مسئول مطبوعات یک انجمن صنفی تأسیس کرده‌اند، آیا انجمن سعی کرده با آنها وارد گفت‌وگو لابی شود؟

خیر، ما تاکنون چنین کاری صورت نداده‌ایم. البته چند ماه است کمیته‌ای در انجمن تشکیل شده به نام «کمیته پیمان‌های دسته جمعی کار»، که موارد مختلفی را پیگیری می‌کند. یکی از وظایف این کمیته برگزاری نشست‌های مشترک با انجمن صنفی مدیران مسئول برای رسیدن به برخی توافقات است. از جمله این موارد انعقاد همین پیمان‌های دسته جمعی کار است که تعیین دستمزد اولیه خبرنگاران و روزنامه‌نگاران نیز در آن می‌گنجد.

● پیگیری‌های مربوط به اینکه خبرنگاری در رده شغلهای سخت قرار گیرد به کجا رسید؟

در زمان مجلس ششم تصویب شد و ۲ سال است اجرا می‌شود.

● عطف به گذشته هم می‌شود؟
بله، کسانی که هنوز مشغول به کار هستند و سوابق بیمه‌ای دارند مشمول این قانون هستند.

● بحث دیگر من انتقادی است که به فعالیت‌های کمیته رفاهی انجمن وجود دارد. به نظر می‌رسد این کمیته یک سیستم برنامه‌ریزی شده برای ارائه خدمات ندارد مثلاً در دوره‌ای نمایش نامنظم فیلم بوده است و یک نفر آن را انجام می‌داده و اگر آن فرد خاص پیگیری نمی‌کرده است کار متوقف می‌شده یا مثلاً تعدادی بلیط استخر بدون سامان خاص توزیع شده و بعد هم قطع می‌شده و باری به هر جهت بوده است.

به این سؤال از دو منظر پاسخ می‌دهم. یکی نداشتن سازماندهی در مورد توزیع تسهیلات و نامرتب بودن آن به لحاظ زمانی و دیگری همکاری نامرتب نهادها و دستگاه‌هایی که امکانات را به ما می‌دهند. بخش اول مشکل مربوط به انجمن است. تعداد نیروهایی که در اینجا مشغول فعالیت هستند محدود است. چهار نفر نیروی اداری داریم با کار تعریف شده که باید به ۳۵۰۰ عضو سرویس دهند و لذا حجم کارشان زیاد است. به دلیل محدودیت بودجه‌ای هم نمی‌توانیم نیروی جدید استخدام کنیم زیرا تنها درآمد ما حق عضویت اعضا و پروژه‌هایی

نیرو برای بولتن و سایت دچار مشکل هستیم. برای فعال کردن سایت خبرها را دبیرخانه یا بعضاً خود من می‌فرستم که روی سایت قرار گیرد. در مورد بولتن هم که هم اکنون در کنار سایر وظایف دبیر قرار دارد و او باید علاوه بر گردآوری مطالب، کار نمونه خوانی و ویراستاری بولتن را انجام دهد. حال خود تصور کنید با حجم وسیعی از کار که بر دوش دبیر است، آیا وضعیت بولتن بهتر از این خواهد بود!

● در بحث توسعه تشکیلاتی انجمن به دو فعالیت مهم بر می‌خوریم، یکی عضویت خبرنگاران خبرگزاری‌های غیردولتی در انجمن و دیگری تشکیل دفاتر استانی؛ درباره این دو مسأله توضیح می‌دهید؟

انجمن صنفی حدود ۲ یا ۳ سال پیش تصمیم گرفت بر اساس نیازی که از سوی بعضی از اعضای شهرستانی اعلام شد دفاتر استانی را راه‌اندازی کند. بر این اساس آیین‌نامه‌ای تهیه شد و این آیین‌نامه از تصویب هیأت مدیره گذشت. به موجب آیین‌نامه اگر ۲۰ نفر از یک استان عضو انجمن باشند اجازه دارند دفتر استانی را تحت پوشش انجمن و به عنوان شاخه استانی انجمن صنفی تشکیل دهند. پس از این تصمیم از سوی استان خراسان تقاضای تشکیل شاخه استانی مطرح شد و شاخه استان خراسان به عنوان اولین شاخه استانی در مشهد شکل گرفت. بعد از آن شاخه کرمانشاه ایجاد شد. هم اکنون اعضای استان گلستان نیز تقاضای تشکیل شاخه استانی انجمن را دارند.

کمک به روزنامه‌نگاران زندانی و بیکار شده یک فعالیت صنفی است زیرا آنها در رابطه با حرفه‌شان دچار آسیب شده‌اند

بوده که انجمن به ما داده است و دلیلی ندارد آن را بازپرداخت کنیم. حتماً به ما حق می‌دهید که عضویت این افراد را تعلیق کنیم!

● انجمن همیشه متهم بوده که درباره روزنامه‌نگاران بیکار شده کوتاهی کرده مثلاً در قضیه الهام افروتن هم گفتند انجمن دیر بیایه داد. انجمن برای روزنامه‌نگارانی که بیکار شدند و دچار مشکل مالی بودند و همچنین روزنامه‌نگاران زندانی چه کاری انجام داده است؟

باید سوی دیگر داستان را هم دید. ما بعضاً از سوی اعضای انجمن متهم به سیاسی کاری می‌شویم و به ما می‌گویند که فقط به فکر روزنامه‌نگاران زندانی هستید و حمایت از این همکاران را حرکتی سیاسی می‌دانند و نه صنفی. اولاً من خودم این را فعالیت سیاسی نمی‌دانم و معتقدم کمک کردن به روزنامه‌نگاران زندانی یک فعالیت صنفی است زیرا اینها در رابطه با حرفه‌شان دچار آسیب شده‌اند. اما به هر حال تا جایی که ممکن بوده روزنامه‌نگارانی که در محاکم مطبوعاتی حضور پیدا کرده‌اند یا به زندان افتاده‌اند، کمیته حقوقی با گرفتن وکیل و دادن مشاوره حقوقی به یاری آنها شتافته است. زاویه دیگر اینکه هر کدام از اعضای انجمن که دچار مشکل شده‌اند سعی کردیم استعلامی در رابطه با وضعیتشان بگیریم. پس از بررسی آن استعلام و تحقیق سعی کردیم اگر خانواده‌هایی از روزنامه‌نگاران زندانی نیازمند کمکی باشند به آنها کمک بکنیم. یعنی از جاهای مختلفی

کمک گرفته‌ایم و نقش واسط داشته‌ایم و کمک‌های گرفته شده را به خانواده‌های آنها رسانده‌ایم و اینطور نبوده که ما خانواده‌های روزنامه‌نگاران زندانی را به حال خود رها کنیم. راجع به وضعیت فرد هم اگر لازم بوده خارج از کمیته حقوقی کاری انجام دهیم کمک کرده‌ایم. آخرین نمونه پیگیری‌های ما در این گونه موارد بحث روزنامه‌نگارانی است که در تجمع زنان بازداشت شدند که به دلیل روزنامه‌نگار بودنشان و عضویت در انجمن مسأله را پیگیری کردیم. یا در رابطه با بازداشت مانا نیستانی و مهرداد قاسم‌فر که هر دو از اعضای انجمن صنفی هستند، پیگیری‌های داشته و سعی کرده‌ایم با خانواده‌های آنها در ارتباط باشیم.

● چرا بولتن داخلی اینقدر نامنظم چاپ می‌شود؟

ما دو وسیله ارتباطی با اعضا داریم: بولتن و سایت. سایتمان مدتی است که فعالیتش را آغاز کرده ولی به دلیل بحث مالی که پیشتر عرض کردم در جذب

● فعالیت این دفاتر در چه حوزه‌هایی است؟

این دفاتر بر اساس شرح وظایفی که در آیین‌نامه در نظر گرفته شده است فعالیت‌های خود را در همان شهر سامان می‌دهند و اگر با موارد خاص بومی مواجه شوند می‌توانند خود رأساً صرفاً با اطلاع به انجمن اقدام کنند. همچنین به لحاظ مالی به خود وابسته هستند البته اگر کمکی از دست ما برآید دریغ نمی‌کنیم. در رابطه با خبرگزاری‌ها، خبرگزاری‌های غیردولتی که خبرنگاران آنها تحت پوشش قانون کار و تأمین اجتماعی هستند، می‌توانند عضو انجمن شوند. خبرگزاری‌هایی مثل ایرنا کارمند دولت محسوب شده و نمی‌توانند عضو انجمن شوند. ولی خبرگزاری‌های بخش خصوصی و غیردولتی مثل ایسنا و... می‌توانند عضو انجمن شوند.

این روز بوده، جای بسی خوشحالی و مسرت است که «روز خبرنگار» حتی از سوی آنانی که در این سالها بیشترین مخالفت‌ها و برخوردها را با اهالی مطبوعات داشته‌اند، پذیرفته شده و ارج نهاده می‌شود! و البته امیدواریم روزی به واقع در این ملک به «روز خبرنگار» ارج نهاده شود، و آن روزی است که «امنیت شغلی و استقلال حرفه‌ای» روزنامه‌نگاران با همه الزامات و مقتضیات آن توسط حاکمیت و نهادهای حاکم پذیرفته و ارج نهاده شود.

«روز خبرنگار» هر ساله توسط انجمن صنفی روزنامه‌نگاران در قالب «جشنواره مطبوعات» و انتخاب «روزنامه‌نگاران برتر» با همراهی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (معاونت امور مطبوعاتی و تبلیغاتی) جشن گرفته می‌شد اما متأسفانه امسال به دلیل عدم برگزاری «جشنواره مطبوعات»، و همچنین نزدیکی زمان برگزاری مجمع عمومی سالانه انجمن برای انتخاب هیأت مدیره و بازرسین با این روز، از برپایی جشن بدین مناسبت معذوریم و پیشاپیش فرارسیدن «روز خبرنگار» را به همه همکاران تلاشگر خود در عرصه اطلاع‌رسانی تبریک گفته و آرزو می‌کنیم در این میدانی که جز با عشق و امید و آگاهی و پشتکار و صبر و مقاومت و... نمی‌توان قدم برداشت روزبه‌روز قدمهاتان مستحکم‌تر و پاینده باد، چرا که فردای ایران با قلم امروز شما رقم خواهد خورد!

روز خبرنگار

ادامه از صفحه اول

دوران معاصر کشورمان بوده و به مثابه نوک پیکان تحولات عمل کرده‌اند، و به همین دلیل هم همواره آماج حملات مخالفان آزادی و آگاهی و... بوده‌اند، و طبعاً تا روزی که حاکمیت قانون، مردم سالاری، آزادی و... در این سرزمین حاکم و نهادینه نشود روزنامه‌نگاران همچنان در ایفای وظیفه حرفه‌ای خود با مسائل و مصائب بسیار درگیر خواهند بود و همچون گذشتگان باید با بذل روغن جان خویش پاسدار آگاهی و آزادی و... و راهبر تحولات فکری و سیاسی و اجتماعی ایران به سوی فردای بهتر باشند.

«روز خبرنگار»، که به پاسداشت یاد و نام شهادت خبرنگار صارمی به دست طالبان متحجر و مخالف آزادی در ۱۷ مرداد ماه سال ۷۸ در افغانستان نامگذاری شد، روز پاسداشت از همه تلاشگران عرصه خبر و رسانه و اطلاع‌رسانی در ایران است. اینکه نامگذاری این روز چقدر توانسته است به بهبود وضعیت شغلی و حرفه‌ای اهالی خبر و روزنامه‌نگاران منجر شود پاسخش سخت است اما از منظر "انجمن صنفی روزنامه‌نگاران"، که خود پیشنهاد دهنده، پیگیری کننده و تثبیت نام

بی مایه فطیر است

بویا نعمت اللهی

در روز دوشنبه مورخ ۱۹ تیر ماه سال جاری که موعد برگزاری انتخابات هیأت مدیره و بازرسی در مجمع عمومی عادی سالانه انجمن بود، آقای مزروعی سخنان جالب و در عین حال تأثرآوری را در خصوص پرداخت حق الزحمه به هیأت مدیره به زبان آوردند که متأسفانه مجال بحث و فحص چندانی هم پیدا نکرد و با برخورد بی روح همکاران مواجه گردید. موضوع از این قرار بود که آیا اعضای هیأت مدیره به واسطه فعالیت های خود در انجمن، می بایستی در شمول پرداخت حق الزحمه قرار گیرند یا خیر؟ البته سخنانی هم از زبان چند همکار شنیده شد که عموماً کلی و مبهم بود (هم بابت جانبداری و هم بابت رد آن). به هر روی صاحب این قلم بی مناسبت ندید که این موضوع را با دقت بیشتری مورد بررسی قرار دهد. از این رو ذکر چند نکته الزامی است.

۱- اینجانب به واسطه سالها قلم زنی در حوزه اقتصاد، حداقل به این نکته اشراف دارم که همه ما ایرانی جماعت، در طی سنوات عمرمان، عادت به حضری خوری و ارزان خوری پیدا کرده ایم. از بنزین و نان گرفته تا ماست و آب و برق و کالاهای فرهنگی، همه و همه با قیمت های غیر منطقی و ارزان در اختیار ما بوده و اگر هم کسی پیدا شود که بخواهد قیمت های واقعی آنها را از ما مطالبه کند که چه بدتر.

۲- دیگر اینکه نهادهای مدنی و صنفی که از بابت تشکل و سازمان یافتگی عده ای با گرایش فکری و کاری مشترک پدید می آید، می بایست الزاماً هزینه های خود را از محل درآمدهای خود به دست آورد و این اصل اساسی در همه جا، مصدق است.

۳- اعضای هیأت مدیره بر طبق اساسنامه وظایفی دارند که لازم الاجرا بوده و قاعدتاً مستلزم صرف وقت است.

۴- قرار نیست اعضای هیأت مدیره به استخدام انجمن در آمده و از محل درآمدهای حق عضویت ها، حقوق ثابت بگیرند.

من در این مقال، کاری به کارکردهای صنفی و سیاسی و موضع گیری های اعضا و این جور مسائل ندارم، ولی نتیجه اصلی گزاره های بالا، کاملاً مشخص است. به هر حال اگر از عملکرد مجموعه انتقادی داریم، باید متقابلاً به این نکته هم توجه کنیم که این افراد، همگی منتخب خود ما هستند. البته نقد عملکرد آنها به عنوان یک حق اساسی برای همه اعضا محفوظ است، ولی به واقع عنایت داشته باشیم که با کدام امکانات و کدام الزامات، توقع رفع و رجوع یکشبه همه مشکلات صنفی خود را داریم؟ حق عضویت سال ۱۳۸۵ در مقایسه با سال قبل از آن، بسیار اندک رشد کرد و سالهای قبل هم به همین صورت دچار رشد بطئی در جریان درآمدهای انجمن بوده ایم، حال آنکه فقط به واسطه عامل دستمزدهای یک رشد بالای ۲۰ درصد داشته ایم.

سایر هزینه ها از قبیل حمل و نقل، خرید وسایل و تجهیزات، تعمیرات و تأسیسات، هزینه های سربار، ارتباطات و ... هم، از رشد برخوردار بوده اند. به هر روی آنچه مسلم است اینکه صرف وقت اعضای هیأت مدیره بدون ما به ازای پولی و مالی، به هیچ روی نمی تواند حضور و تأثیری پرشور و مؤثر باشد و اگر هم فعالیت مفید به فایده ای صورت گرفته، ناشی از اخلاص و وظیفه شناسی آنها بوده است. اساساً با گسترش حوزه کاری و توسعه کمی و کیفی و گرفتاری های جاری انجمن، به تدریج میزان وقت تخصیصی هم افزایش خواهد یافت که قاعدتاً این صرف وقت می بایستی در شمول پرداخت حق الزحمه باشد. شخصاً معتقدم یکی از دلایل اصلی عدم پیشرفت کیفی اهداف انجمن، همین مضایق مالی است. به راستی کدامیک از ما حاضریم مثلاً از حق التحریر خود، آن هم برای منافع سه هزار نفری که اغلب

آنها را نمی شناسیم، صرف نظر کنیم. لذا همانگونه که برای وقت خود، متوسل به انواع و اقسام روشهای ارزش گذاری می شویم، پس باید برای وقت دیگرانی که پیگیر امور ما هستند هم، به همان ابزارها و دیدگاهها، به تعیین ارزش بپردازیم. از سوی دیگر یقیناً همه ما هیچگاه قادر نخواهیم بود که انگیزه های افزونتر خود را در قبال پرداخت های مالی، کتمان کنیم. صادقانه تر اینکه با آغاز به کار سیستم پرداخت به هیأت مدیره، یک انگیزه مضاعف برای آنان بوجود می آید که به این اعتبار احتمال حضور پرشور، فعالیت های مؤثرتر، برنامه ریزی های دقیق تر، سازماندهی های کارآتر، تأثیر گذاری های سازنده تر، پیگیری های جدی تر، رایزنی های مفیدتر، هماهنگی های مطمئن تر، تصمیم گیری های بهتر و در یک کلام مدیریت مطلوبتر، افزایش می یابد. بنابراین بهتر آن است که این بار از عادت ارزان خوری و یارانه ای خوری دست برداشته و نسبت به تأمین مالی و تقویت بنیه اقتصادی انجمن خودمان، اقدام لازم را صورت دهیم.

و اما پیشنهاداتی برای نیل به این اهداف:

۱- ابتدا اینکه امورات انجمن صنفی را با دیگر نهادهای مرتبط با آن (مثل دانشکده) به طور تفکیک شده در نظر بگیریم. به عبارت دیگر، آن بخش از انجمن که به سرویس دهی به روزنامه نگاران مشغول است را به عنوان یک دپارتمان علیحده برشمرده که می بایستی نظام حسابداری مالی و عمومی جداگانه ای برای خود داشته باشد. قاعدتاً وجوه لازم برای تأمین هزینه های آن، باید از طرف روزنامه نگاران پرداخت شود.

۲- سایر بخشهای وابسته مانند دانشکده هم به همین شکل از ساختار مالی جداگانه ای برخوردار شود.

۳- در بخش مربوط به انجمن، یک هزینه یابی یا Costing صورت بگیرد که قیمت تمام شده سرویس دهی انجمن به ازای آحاد اعضا مشخص شود. بر این اساس برای هر سال مالی مشخص، نحوه تأمین مالی و حق عضویت لازم پرداخت اعضا تعیین خواهند شد که به صورت علی الحساب در هنگام تمدید، قابل پرداخت است. در پایان سال مالی، پس از رسیدگی به حسابها، نرخ حق عضویت به صورت قطعی مشخص گردیده که در سال مالی بعد، به حساب بستنکار و یا بدهکار هر عضو در سیستم مالی منظور خواهد شد.

۴- مسلماً میزان پرداخت حق الزحمه به اعضای هیأت مدیره هم بر اساس الگوی مشخص و معیارهای قابل تعریف، تعیین می گردد.

و بالاخره در پایان اینکه وجود یک سیستم مالی و اقتصادی شفاف و مؤثر - به رغم هزینه هایی که ممکن است به بار آورد - در نهایت به کوتاه شدن حرف و حدیثها و پایان انگزنیها و گمانه های نادرست می انجامد که از این حیث، مزایای بی شماری را برای انجمن به همراه خواهد داشت، گو آنکه جنبه حسابداری و شفاف سازی هم بدین واسطه تقویت گردیده و حجم بیشتری از روزنامه نگاران و همکاران مطبوعاتی به عضویت انجمن ترغیب شده که نتیجه ای جز افزایش توان اجرایی و قدرت چانه زنی انجمن ندارد.

این نگارنده حاضر است تا حد امکان همکاری نزدیکی را با انجمن در خصوص امکان پیاده سازی این مدل داشته باشم. ولی در همین جا توضیح بدهم اگر این کار نیازی به صرف وقت بیش از حد متعارف داشته باشد، ناگزیر از طرح توقع مالی خود در این رابطه خواهم بود!!!

روزنامه نگار: پرداخت حق الزحمه هیأت مدیره در جلسه غیر رسمی مجمع عمومی (نوبت اول) در روز ۱۹ تیر ماه مطرح شد که پس از استمراج از حاضرین در سالن رای نیاورد. لیکن این موضوع می تواند همچنان مورد بحث و نظر باشد و لذا از اعضا می خواهیم دیدگاههای خود را در این باره برای بولتن انجمن ارسال کنند.

در آستانه انتخابات انجمن صنفی روزنامه‌نگاران سرگذشت انجمن صنفی سرگذشت توسعه ایران است

جعفر گلابی

چاه بشناسند و پیش از هر چیز ستاره راهنمای خود را احیا و تقویت جامعه مدنی قرار دهند و در دهان شیر مانند فضای احساسی کشور فرو نروند.

در همان زمان عضو مؤثر و صاحب‌نظر هیأت مدیره در پاسخ به یکی از اعضای محافظه‌کار انجمن که عملکرد کوتاه هیأت مدیره را سیاسی خوانده بود در مجمع عمومی به صراحت گفت: ما هر چه بگوییم سیاسی است و حتی اگر سکوت هم بکنیم کاری سیاسی کرده‌ایم. (قریب به مضمون)

او به درستی خبر از درد زمینی می‌داد که حداقل در آن روز آب و نان و آموزش و پرورش و اقتصاد و کشاورزی و سینما و ورزش و... و زمین و آسمان کشور را فرا گرفته بود، «سیاست» چون هیولایی هزارستان در همه تار و پود به زندگی مان نفوذ کرده بود و به سرعت نوزاد تازه‌پای جامعه مدنی را هم دربر گرفت.

اما انجمن صنفی نقطه کلید بسیار مهم بود، بابتی از باب‌های جامعه مدنی که باید نگرانی‌های هوشیار و دست به کمر می‌داشت که چهارچشمی از این گردنه حفاظت کنند و نگذارند دعوای آن کشیده شود و چیزی بشود مثل چیزهای دیگر، بابتی که باز هم رهگذر سیاست شود، امروز به کار این جناح بیاید و فردا به کار جناح دیگر.

مشکل اول از ما روزنامه‌نگاران بود، گماشتن سیاستمداران مشهور به اینکه کار صنفی بکنند مثل آن است که فوتبالیست‌ها را بگذارند تا سیاست بورزند. مثل آن است که شاعران را به جنگ بگماریم یا جنگجویان را به تجارت... از هفت عضو اولین هیأت مدیره حداقل چهار نفر اعضای رسمی احزاب بودند و یک نفر بعدها نایب رئیس دوم مجلس شد.

آنها حتی اگر از نظر مالی خود دغدغه‌ای مثل درد بدنه مطبوعات داشتند، اصلاً وقت پیگیری مسائل معیشتی و کاری و ایجاد فرصتی برای ارتقای اقتصادی این جامعه نداشتند، آنها در مقابل سؤال روزنامه‌نگاران همه امور را به دبیر هیأت مدیره موکول می‌کردند که از پنج متصدی مربوطه ۳ تن بورسیه‌های آموزشی کسب کرده به خارج از کشور رفتند!

اعضای هیأت مدیره کار سیاسی انجمن را به شدت رد می‌کنند در حالی که همین الان هر کس می‌تواند به سلیت انجمن مراجعه کند و در میان ده‌ها خبر و بیانیه و نامه انجمن قلت نامیدکننده رسیدگی به امور صنفی را به عینه مشاهده کند.

متأسفانه درست در زمانی که دولت و مجلس معتقد به تقویت نهادهای مدنی سرکار بود اوضاع سیاسی ملتهب شد و توقیف فله‌ای مطبوعات همه چیز را تحت‌الشعاع خود قرار داد و پیگیری احوال مطبوعات که وظیفه اصلی مدیران مسؤول بود و مجلس و دولت هم پیگیر آن بودند و تنها می‌توانست یکی از دغدغه‌های هیأت مدیره باشد به اولویت نخست مبدل شد و حتی چندان که باید از آوارگی و بیکاری روزنامه‌نگاران سخن به میان نیامد، آزادی مطبوعات و آزادی بیان و اندیشه از آرمان‌های بزرگ و متعالی ملت ایران بوده و هست، اما این امور می‌توانست متولی خاص خود را داشته باشد و هیأت مدیره را از رسیدگی مستمر به احوال مطبوعاتیان باز ندارد.

حساسیت نسبت به تعقیب قضایی و انتظامی روزنامه‌نگاران اگرچه دقیقاً در راستای وظایف هیأت مدیره قابل تعریف است و از آن باید تقدیر و تشکر کرد اما چهره‌ای که انجمن از خود بروز داد چنان سیاسی بود که پیگیری این امور بعضاً جواب عکس می‌داد و برای روزنامه‌نگاران در بند اثربخش و رهایی آفرین نبود.

با ارائه تصویر خلاصه شده بالا از عملکرد ۶ ساله هیأت مدیره انجمن صنفی روزنامه‌نگاران اکنون می‌توان از همین جا مشکلات تاریخی ایرانیان برای نیل به پیشرفت و توسعه را به خوبی دید، اصلاح‌طلبان ناچابکی خویش را در شورای شهر تهران چنان به نمایش گذاشتند که برای بسیاری از مردمان ناکارآمدی و موقع‌ناشناسی و تک‌بعدی‌شان برهان قاطع شد، کما اینکه انجمن صنفی می‌توانست با درک صحیح و آینده‌نگری و تاریخ‌دانی خود به نهادی قدرتمند مدنی و الگویی برای نهادهای دیگر مدنی تبدیل شود ولی در حال حاضر در انتخابات روز دوشنبه انجمن بیم تکرار ماجرای سوم تیر یک نگرانی مختص

قولی است در میان عوام که گاهی در میان خواص هم تکرار می‌شود: «ما ایرانیان همه چیزمان به همه چیزمان می‌آید». سیاست‌مان به اقتصادمان، اقتصادمان به اجتماعمان، مسوولین‌مان به مردم‌مان، روشنفکران‌مان به تاریخ‌مان، ورزش‌مان به احساسات‌مان، رفتارمان به سرنوشت‌مان و جامعه مدنی‌مان به گذشته‌هایمان و... همه با هم جور درمی‌آیند و شاید استثنایی در کار نباشد. از این رو هر جزئی را که برداریم معدلی از کل را می‌توانیم به دست آوریم، لذا نباید جای تعجب باشد که انتخابات هیأت مدیره انجمن صنفی روزنامه‌نگاران و سرگذشت آن را برای عموم مردم تحلیل نماییم و از آن نتایج کلی بگیریم و برای همه سودی و شناختی حاصل کنیم، چنانچه فوتبال ما در جام جهانی تصویری از وضعیت جامعه ایران به دست می‌داد و حتماً از اوضاع اتحادیه کامیونداران یا صنف خیاطان یا... می‌شود نقاط قوت و ضعف ایرانیان را بشناسیم و مسیر تحلیل‌مان از جز به کل باشد.

دوم خرداد که پیش آمد و شعار درست جامعه مدنی از سوی آقای خاتمی مطرح شد این امید فراهم آمد که بالاخره بعد از دهها سال فراز و فرود جامعه ما در آستانه گام نهادن در مرحله‌ای از مراحل تکامل خود قرار گرفته است و می‌رود تا بر استقلال و هویت و اراده نظم یافته خویش تکیه کند و اسباب سعادت را از بطن خود بجوید. جامعه‌ای که در آن هر کس از مسیری مشخص و مطمئن همفکران و همکاران و همدردان خود را بیابد و مطالبات کلی و فردی خود را از طرق مسالمت‌آمیز و قانونی پیگیری نماید.

توسعه پایدار سیاسی، فرهنگی و اقتصادی محقق نمی‌شود مگر اینکه جامعه به خودآگاهی برسد و به خود نظمی مؤثر و کارآمد بدهد، انتظار آن بود که نهادهای مدنی یکی پس از دیگر از دل جامعه سر برآورند و ظرفیت‌ها و توانایی‌ها و تمایلات اقشار گوناگون را آرام و بی‌هزینه نمایندگی کنند.

پرواضح است که در این برهه حساس و سرنوشت‌ساز تاریخ نخبگان بیش از همه مسؤولیت داشتند و می‌بایست که با شناخت عمیق از شرایط جامعه و خصوصاً آگاهی از سیر تحول و تطور او به وظیفه تاریخی خویش عمل کنند و راه‌های درون‌زای توسعه متوازن به روی کشور را باز نمایند.

در این میان روزنامه‌نگاران که در خلق حماسه دوم خرداد سهمی بسزا داشتند می‌خواستند یا نمی‌خواستند جلودار شدند و گاهی تا پوشش وظایف دیگران هم پیش رفتند، گویا سرعت حوادث و فضای احساسی چنان بود که مجال نداد هرکس در جایگاه خود قرار گیرد و به رسالت خاص خویش عمل نماید، همه می‌دویدند تا خانه‌ای در منتهی‌الیه ایده‌آل‌ها و آرزوهای خویش بسازند، اما در عمل حتی خانه‌های واقعی و میانه‌راهی ساخته نشد! روزنامه‌نگاران پیش رو به درستی و در راستای خلق پایه‌های جامعه مدنی گرد هم آمدند تا به اوضاع پراکنده و نامشخص خویش سر و سامانی بدهند و هویت نامنظم و سیال خویش را معین و مدون سازند، مراحل تشکیل انجمن صنفی با آغازگری مدیران مسؤول روزنامه‌های وقت به سرعت طی گردید و از دل آن هیأت مدیره انجمن صنفی روزنامه‌نگاران درست ۲ ماه پس از استقرار دولت خاتمی متولد شد.

وقتی نوزاد جامعه مدنی چشم‌هایش را گشود خیلی زود فهمید که قبل از تناول شیر از پستان مادر، مادر بزرگی دیگر او را در آغوش خود کشیده است و بدون اینکه استخوان‌هایش خوب به هم گره خورده باشند و گوشت‌ها بر آن روییده باشد دویدنش را انتظار دارند، نام آن مادر بزرگ «سیاست» بود.

همه اعضای هیأت مدیره از سابقه‌داران مطبوعات بودند و هر کدام را قلمی بود که از آن شناخت و آگاهی می‌تراوید.

بی‌راهه نبود که امید یکی از قشرهای پیشرو جامعه شوند و به دقت راه را از

هیأت مدیره نیست.

اگر مردمان کوچک و بازار و روستا را متهم کنیم که در انتخابات های اخیر آگاهی لازم را به خرج نداده اند آیا می توان همین موضوع را به بدنه آگاه مطبوعات سرایت داد؟ آنها که همه چیز را می دانند، چرا سراسیمه جمع نمی شوند و حتی احتمال پیروزی محافظه کاران را بعید نمی نمایند؟

با نویسندگان و خبرنگاران و گزارشگران مطبوعات از طرف هیأت مدیره چه معامله ای شده است که آنها هم مثل مردم کوجه و بازار زمزمه می کنند که از طلا گشتن پشیمان گشته ایم / مرحمت فرموده ما را مس کنید!؟

هیأت مدیره انجمن صنفی جایی برای کسب بورسیه و سکویی برای سفرهای خارج و ویتربینی برای تبدیل شدن به شخصیت فرهنگی بین المللی و دفتری برای انجام مصاحبه های مطبوعاتی با شبکه های خبری جهانی نیست، آنجا نه تنها باید ملجأ و پناهگاه روزنامه نگاران مظلوم این دیار باشد که باید اوج فداکاری ها و همدردی ها و مشکل گشایی از کار مطبوعاتیان در آنجا صورت گیرد. حساب، حساب است و مثل افکار عمومی که رحمی ندارد اعضای هر انجمنی از هیأت مدیره خود، آزادی همکارشان، تهیه زمین و مسکن، امنیت شغلی، دفاع در مقابل کارفرما، سفرهای مساوی برای همه اعضا، تخفیف در حمل و نقل و... را خواستارند و اگر به اینها با هر مقدمه ای محافظه کاران قادرند و یا خود را قادر نشان می دهند، هیچ کس با اصلاح طلبان عقد اخوت نبسته است.

اگر کسانی هیأت مدیره را درست دست بگیرند که اعتقادی به جامعه مدنی ندارند ولی نقد حساب می کنند و با حمایت دولت و مجلس ادعا می کنند که می توانند سنگی از جلوی راه روزنامه نگاران بردارند تکلیف پیچیده علائق شخصی و گنج کننده بدنه مطبوعات چیست؟ می بینید که مشکلات توسعه ایران عزیز تا

چه حد پیچیده و عمیق است؟ می بینید دوستان و روشنفکران و پیشکسوتان با عملکرد خود حتی نخبه ترین اقشار جامعه را در برابر چه معادلات پیچیده ای قرار می دهند، به گونه ای که گاهی از خیر همه چیز می گذرند و تن به دریای خنک بی تفاوتی می دهند؟

آقایان عزیز و محترم برای نمونه وقتی پرونده هدیه ریاست جمهوری ۲ سال در کنج دفترهای هیأت مدیره خاک خورد و آخر کار هم به هوا رفت باید به عنوان مشتکی از خروار، به دردها و نابسامانی ها و تک بعدی شدن ها و ساده انگاری ها و ترجیح منافع شخصی و گروهی در سیاست و اقتصاد و ورزش و اجتماع و سینما و فرهنگ و... پی می بریم.

وقتی کمتر روزنامه نگاری در برابر مشکلات روزمره و کاری خود راه انجمن را به پیش می گیرد باید به ضعف مفرط نهادهای مدنی در این سامان اعتراف کنیم، وقتی از انجمنی با آن همه ظرفیت ها و آن همه دوستان دلسوز جز بلیت استخری و تخفیف سینمایی و نوبت طولانی گرفتن وامی حاصل نشود معلوم است که انجمن در سطح مانده است.

همین امور که در نظر مستولی و فرا تاریخی و مدرن روشنفکران مان! همواره کوچکند و مدعیان شان قابل تحقیرند چیزی است که کار دستمان می دهد.

امید است با همه مشکلات موجود دوستان و همکاران مطبوعات همت کنند و فداکارانه این نهاد مدنی را از یاری خود محروم نسازند، انتخابات روز دوشنبه باید برنامه محور باشد و روزنامه نگاران هم بتوانند به برنامه های جامع و متولیان دلسوز و آگاه و آزاد و روشن ضمیر و عامل رأی بدهند، انجمن صنفی نهادی عزیز با آینده ای روشن است، باید از تلاش های انجام شده صمیمانه تقدیر کرد و با انرژی و نظارتی مضاعف این مولود مبارک اصلاحات را کارآمد و الگویی برای سایر اصناف ساخت.

افترا به افرادی کاملاً شناخته شده است. به ضرس قاطع به همه اعضای انجمن اطمینان می دهیم که هیچ یک از اعضای هیأت مدیره در سه دوره مسئولیت انجمن بورسیه ای دریافت نکرده اند و البته در هر دوره چند نفری از آنها به دلیل فعالیت روزنامه نگاری طعم بازداشت و زندان را چشیده اند! در مورد سفرهای خارجی نیز همین اطمینان را به همکاران می دهیم با تذکر ۳ نکته: ۱- سفرهای گروهی روزنامه نگاران که از سال گذشته به برخی کشورها (عراق، لبنان، تاجیکستان) توسط انجمن برنامه ریزی و سازماندهی شده با هزینه خود روزنامه نگاران و با اطلاع رسانی از طریق مطبوعات، سایت و بولتن انجمن انجام گرفته است و هیچگونه مانعی یا تبعیضی برای حضور اعضا در این سفرها نبوده است. ۲- سفرهای خارجی که برخی روزنامه نگاران عضو و افراد هیأت مدیره به خارج دارند ارتباط سازمانی با انجمن ندارد و طبعاً مسئولیت اینگونه سفرها نمی تواند متوجه انجمن باشد. ۳- معدود سفرهای مرتبط با فعالیت صنفی انجمن (شرکت در اجلاس های بین المللی و منطقه ای (IFJ) که با هزینه فدراسیون بین المللی روزنامه نگاران انجام شده است طبعاً به عهده افراد هیأت مدیره بوده و با مصوبه هیأت مدیره انجام گرفته و در صورت جلسات هیأت مدیره ثبت و ضبط است.

در انتها یادآور می شویم که این همکار گرامی اگر قبل از نوشتن این مطلب با دبیرخانه انجمن تماس می گرفت و یا بولتن های داخلی انجمن را مطالعه می فرمود به طور قطع برخی مطالب و مدعاها را نمی نوشت و به طور مثال در مورد داستان هدیه رئیس جمهوری اینگونه یکطرفه و ناعادلانه دوری نمی کرد و جالب اینکه هم ایشان در مورد تقسیم این هدیه توسط مسؤولان وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (که هنوز ضوابط تقسیم و اینکه به چه افرادی داده شده بر ما نامعلوم است و مسؤولان این وزارت از هرگونه پاسخشگویی در این باره تاکنون طفره رفته اند) تاکنون یک کلمه ننوشته و اعتراض نکرده اند. انجمن همواره روزنامه نگاران را به رعایت اخلاق حرفه ای و انصاف و ادب نقد دعوت نموده و می نماید و حداقل انتظار این است که روزنامه نگاران در رابطه با نهادی که متعلق به خود آنهاست این موارد را رعایت نمایند.

رجبعلی مزروعی

رئیس انجمن صنفی روزنامه نگاران ایران

جناب آقای حضرتی مدیر مسئول محترم روزنامه اعتماد

با سلام

در ارتباط با مطلب ذیل عنوان "در آستانه انتخابات انجمن صنفی روزنامه نگاران ایران، سرگذشت انجمن صنفی، سرگذشت توسعه ایران است" در صفحه ۵ مورخ دوشنبه ۸۵/۴/۱۹ به قلم یکی از همکاران و اعضای این انجمن، خواهشمند است توضیحات ذیل را به نحو مقتضی منتشر نمایید:

ما ز یاران چشم یاری داشتیم...

در بخشی از مطلب مورد اشاره آمده: "آنها در مقابل مسئولان روزنامه نگاران همه امور را به دبیر هیأت مدیره موکول می کردند که از پنج متصدی مربوطه سه تن بورسیه های آموزشی کسب کرده به خارج از کشور رفتند!" متأسفانه باید گفت این همکار گرامی و عضو انجمن اگر اساسنامه انجمن را مطالعه کرده بودند این گونه نمی نوشتند چرا که هیأت مدیره دبیر ندارد بلکه دبیر عضو هیأت مدیره بوده و با انتخاب هیأت مدیره طبق اساسنامه مسئولیت اداره کلیه امور اداری و اجرایی انجمن را به عهده دارد و ارجاع همه امور به دبیر به لحاظ کار سازمانی و تشکیلاتی کاملاً موجه و منطقی است، اما مهمتر از این نکته این مدعا که "از پنج متصدی مربوطه سه تن بورسیه های آموزشی کسب کرده و به خارج از کشور رفتند" کاملاً کذب و نادرست است. هر سه دبیر انجمن با هزینه شخصی خود برای ادامه تحصیل به خارج رفتند (همانند هر شهروند دیگری) و از هیچگونه بورسیه آموزشی آن هم بواسطه انجمن استفاده نکردند و با تأسف باید گفت این شایعه رایجی است که مخالفان انجمن بدان دامن می زنند و برخی اعضای انجمن نیز بدون هر گونه تحقیق و پرسشی به تکرار آن مبادرت می کنند.

در بخش دیگری از مطلب آمده است: "هیأت مدیره انجمن صنفی جایی برای کسب بورسیه و سکویی برای سفرهای خارجی و... باز هم در اینجا نویسنده به خطا رفته و مدعاهایی را مطرح کرده است که هیچ واقعیت خارجی ندارد و کذب و نوعی تهمت و

گزارش فعالیت کمیته بیمه پدیدآورندگان

اعضا از طریق معاونت مطبوعاتی به انجمن ارسال می‌شود. به گفته صمیمی، مسئول کمیته بیمه، این روند در دولت قبلی ظرف یک ماه و نیم اجرایی می‌شد اما با روی کار آمدن دولت جدید مدتی متوقف شد و هم اکنون با وجود شروع مجدد، فرآیند آن حدود ۵ ماه به طول می‌انجامد.

کمیته بیمه انجمن این بیمه را با توجه به حرفه کاملاً تخصصی روزنامه‌نگاران کافی نمی‌داند و به قول دبیر کمیته این بیمه حداقلی و مختص کارگران ساده فصلی است؛ اما به هر حال همین موقعیت حداقلی نیز جا داشت با استقبال بیشتر اعضا روبه‌رو شود.

البته این بیمه به دلیل محدودیت سنی تعریف شده یعنی خانم‌های بالای ۴۵ سال و آقایان بالای ۵۰ سال را خارج از طرح دانسته سبب بیرون ماندن پیشکسوتان مطبوعات از این دایره شده است. همچنین به دلیل ویژگی خاص حرفه مطبوعاتی، دولتی شدن بیمه و عبور اسامی از کانال یک نهاد دولتی نیز سبب نگرانی برخی همکاران از به خطر افتادن استقلال حرفه‌ای شده است، اما به هر حال امکان حداقلی برای آسودگی خاطر همکاران در فعالیت‌های حرفه‌ای به سبب مسائلی چون از کار افتادگی، فوت، بازنستگی و درمان است.

رئیس کمیته بیمه که دوشنبه‌ها در دفتر انجمن حضور دارد و با تأکید بر اینکه اقدام اعضا از کانال انجمن سبب راحتی و آسودگی بیشتر آنها در پیگیری مراحل کاری است از استقبال اندک و همچنین پیگیری نامنظم اعضا گلایه دارد و تأکید می‌کند اعضای که نامه‌های معرفی خود را به صورت منظم پیگیری نمی‌کنند دچار مشکل می‌شوند.

وی همچنین درباره عدم اقدام انجمن برای ارائه امکان بیمه تکمیلی درمان برای اعضا گفت که این نوع بیمه‌ها نیاز به مشارکت گسترده اعضا دارد و نیاز به اعلام آمادگی و واریز پول توسط تعداد بالایی از اعضا است تا قدرت چانه‌زنی انجمن افزایش یافته و باید. چنانکه این آمادگی از سوی انجمن وجود دارد که در صورت پذیرش اعضا، بیمه تکمیلی نیز راه‌اندازی شود.

حوادث کشته شده اند.

"انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران" هم صدا با فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران این اقدام ارتش اسرائیل را محکوم کرده و با قربانیان جنگ ویرانگر اسرائیل علیه مردم لبنان به ویژه روزنامه‌نگاران ابراز همدردی می‌کند. مطابق کنوانسیون‌های بین‌المللی، حمله به مراکز اطلاع‌رسانی در جنگ‌ها و محدود کردن فعالیت خبرنگاران در زمره جنایات جنگی محسوب می‌شود و عاملان آن باید از سوی نهادهای ذیربط بین‌المللی تحت پیگرد قرار گیرند.

داده‌اند، و در همبستگی با خبرنگاران عراقی و برای دفاع از جان روزنامه‌نگاران از کلیه همکاران و مدافعان حقوق و آزادی‌های مطبوعاتی دعوت به عمل می‌آید تا در جلسه روز چهارشنبه ۸۵/۲۲/۲۴ ساعت ۱۴ الی ۱۶ در محل انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران واقع در بلوار کشاورز-خیابان شهید کبکانیان-کوچه هفتم-پلاک ۸۷ حضور یابند و حمایت خود را از امنیت شغلی و استقلال حرفه‌ای روزنامه‌نگاران در عراق اعلام دارند.

۲- برای تحقیقات مقدماتی از متهمان پرونده (همانگونه که در مورد مدیر مسئول محترم روزنامه برخورد شد و قابل تقدیر است)، نیازی به بازداشت کاریکاتوربست و سردبیر ایران جمعه نیز نبوده و لذا خواستار آزادی نامبردگان در اسرع وقت است.

۳- انجمن با توجه به حساسیت‌های موجود در کشورمان اکیداً به همکاران روزنامه‌نگاران توصیه می‌کند نسبت به رعایت کامل قانون مطبوعات و اخلاق حرفه‌ای توجه و دقت نظر کافی به عمل آورند تا امکان بیشتر و بهتری برای انجام رسالت حرفه‌ای و استفاده از آزادی مطبوعات فراهم آید.

۴- انجمن با توجه به موارد پیش گفته خواهان آن است از روزنامه ایران در اسرع وقت رفع توقیف شود تا این روزنامه و همکاران آن بتوانند امکان توضیح مواضع خود نسبت به موضوع پیش آمده را داشته باشند و از این طریق به خدمات خود به جامعه و فضای رسانه‌ای کشور ادامه دهند.

۵- انجمن صنفی ضمن ابراز نگرانی نسبت به امنیت شغلی و استقلال حرفه‌ای کارکنان روزنامه ایران که در پی توقیف آن بیکار شده‌اند امیدوار است با رفع توقیف از روزنامه امکان بازگشت به کار تمامی آنها فراهم آید.

دوسال از آغاز طرح بیمه پدیدآورندگان می‌گذرد. "انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران" با توجه به تلاش‌های خود برای ارتقای سطح کیفی حرفه روزنامه‌نگاری همواره به کارفرماها توصیه کرده است که نسبت به بیمه سازمان تأمین اجتماعی کارکنان خود اقدام کنند. اصحاب رسانه‌ها اما به سبب محدودیت‌های مالی و سایر مسائل گاه و بیگاه از این مسأله سرباز زده‌اند. برخی از همکاران نیز به دلیل عدم همکاری ثابت با یک مجموعه مطبوعاتی از این امتیاز مهم بی‌بهره مانده‌اند.

در سال ۱۳۸۱ از بودجه سالیانه کشور از سوی دولت آقای خاتمی ردیفی از بودجه به بیمه هنرمندان و اصحاب فرهنگ اختصاص یافت. وزارت ارشاد نیز به تبع آن مؤسسه کمک به توسعه هنر و فرهنگ را مجری طرح بیمه کرد.

روزنامه‌نگاران به دلایل مختلفی تا سال ۱۳۸۳ از این بیمه محروم ماندند و در این سال با رایزنی‌های انجمن و با مسؤولیت باقر صمیمی، همکار محترم، استفاده از این نوع بیمه کمکی آغاز شد. در این طرح ۸ درصد حق بیمه را کارگر و مابقی را (۱۰ درصد) وزارت ارشاد تقبل می‌نماید و بدین ترتیب همکاران می‌توانند سوابق بیمه‌ای خود را حفظ نمایند. با اجرایی شدن این طرح کمیته بیمه انجمن تشکیل شد و تاکنون به گزارش کمیته بیمه انجمن تاکنون قریب به ۵۰۰ تن از همکاران از قبل این طرح بیمه شده‌اند.

مسئول کمیته بیمه انجمن همچنین گزارش داد که یک لیست ۳۹ نفره از اعضا در آستانه تحت پوشش قرار گرفتن هستند و ۳۶ تن نیز در نوبت بعدی به معاونت مطبوعاتی ارشاد معرفی می‌شوند. پرونده اعضا پس از معرفی به معاونت مطبوعاتی و تأیید این ارگان دولتی به مؤسسه مربوط زیر نظر ارشاد، ارجاع شده و پس از آن بار دیگر معرفی‌نامه بیمه

بیانیه در مورد حملات اسرائیل به مراکز اطلاع‌رسانی و روزنامه‌نگاران

رژیم اسرائیل در حملات سازمان یافته به لبنان علاوه بر تخریب زیر ساخت‌های جامعه، در اقدامی بی‌سابقه شبکه المنار و آنتن‌های ارسال ماهواره‌ای فعال در لبنان را منهدم کرد. برابر گزارش‌های رسیده تاکنون ۲ تن از همکاران روزنامه‌نگار ما نیز در این

دفاع از جان روزنامه‌نگاران

در همبستگی با خبرنگاران عراقی

با توجه به مسائل و مشکلاتی که برای انجام وظیفه حرفه روزنامه‌نگاری در عراق وجود داشته و دارد و تاکنون تعداد زیادی از آنان جان خود را در این مسیر از دست

اطلاعیه انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران در مورد توقیف روزنامه ایران و بازداشت ۲ روزنامه‌نگار

به دنبال چاپ و انتشار یک کاریکاتور در روزنامه ایران جمعه ۱۳۸۵/۲/۲۲ که موجب ایراد اتهام توهین به این نشریه شده است، هیأت نظارت بر مطبوعات پس از گذشت ده روز اقدام به توقیف موقت روزنامه ایران کرد و متعاقباً کاریکاتوربست و سردبیر ایران جمعه به تصمیم قضایی بازداشت شده، مدیر مسئول روزنامه ایران تحت تعقیب قرار گرفت.

انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران در چارچوب قوانین و مقررات جاری کشوری و حقوق صنفی روزنامه‌نگاران از توقیف موقت روزنامه ایران و بازداشت ۲ روزنامه‌نگار ابراز تأسف کرده، فارغ از ماهیت مطلب منتشر شده اعتقاد دارد:

۱- توقیف موقت مطبوعات مطابق با قانون مطبوعات صرفاً در صلاحیت مراجع و محاکم قانونی است و هیأت نظارت بر مطبوعات بجز در موارد خاص فاقد چنین اختیاری است.

گزارش سالیانه عملکرد هیأت مدیره انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران

گزارش زیر ارائه عملکرد مالی و اجرای هیأت مدیره انجمن صنفی روزنامه‌نگاران از تاریخ اول مهرماه ۱۳۸۴ تا آخر تیر ۱۳۸۵ را مد نظر قرار داده است.

فصل اول: عملکرد مالی

خلاصه وضعیت مالی انجمن از اول مهر ۱۳۸۴ تا پایان تیر ۱۳۸۵ که به تأیید بازرسان انجمن رسیده، به سه بخش «منابع»، «مصارف» و «مانده» تقسیم می‌شود.

منابع شامل شهریه‌های دانشکده، کمکهای مردمی و حق عضویت‌ها و سایر: ۴/۱۳/۵۳۴/۲/۷۶۰ ریال

مصارف شامل هزینه‌های انجمن و دانشکده از جمله حق تدریس اساتید و حقوق پرسنل و سایر هزینه‌های اداری و خرید اثاثه و تجهیزات و غیره: ۱/۲۵۵/۳۶۴/۰۷۲ ریال

سپرده گذاری ۱/۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال

موجودی نقدی ۴۰۵/۱۰۹/۶۶۲ ریال

فصل دوم: عملکرد اجرایی

۱- اعضای هیأت مدیره از مهرماه ۸۴ تاکنون ۳۹ جلسه تشکیل داده است.

۲- گسترش دامنه فعالیت دانشکده انجمن که زیر نظر دانشگاه جامع علمی-کاربردی از سال ۸۱ کار خود را آغاز کرده است. در طول مدت چهار سال گذشته تعداد دانشجویان از ۱۲ نفر به ۴۰۷ نفر در حال حاضر رسیده است. دانشکده دارای دو نوع رشته آموزشی (الف) ترمی و (ب) پودمانی است. رشته‌هایی که هم اکنون در دانشکده انجمن تدریس می‌شود عبارتند از: عکاسی

خبری (ترمی) ۲- مترجمی زبان انگلیسی (ترمی) ۳- خبرنگاری (ترمی و پودمانی) ۴- روابط عمومی (پودمانی) ۵- مترجمی اسناد و مدارک (پودمانی) ۶- مترجمی نوار و فیلم (پودمانی)

۳- تنظیم و انتشار آیین نامه استفاده از بورسیه تحصیلی یونسکو برای دانشجویان دانشکده انجمن و بورسیه کردن بیست تن از دانشجویان برای یک ترم

۴- پیگیری حقوقی پرونده توقیف برخی نشریات شهرستانی و سراسری و نیز انتشار بیانیه‌های اعتراض‌آمیز در نفی برخورد‌های سلیقه‌ای با مطبوعات کشور

۵- صدور اطلاعیه، بیانیه و ارسال نامه‌های سرگشاده به مسئولان دستگاه قضایی کشور در خصوص پیگیری و اعتراض به روند توقیف مطبوعات و دفاع از حقوق روزنامه‌نگاران

۶- تشکیل کمیته توزیع برچسب مجوز ورود به محدوده طرح ترافیک تهران برای روزنامه‌نگاران جهت پیگیری امور مربوطه و نیز ارائه ۱۰۰۰ عدد آرم تردد به روزنامه‌نگاران

۷- پیگیری شکایات و اعتراض‌های اعضای انجمن نسبت به توزیع نامناسب و بعضاً ناعادلانه هدیه ریاست جمهوری توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از طریق انجام دو نشست دبیر انجمن با معاونت مطبوعاتی و مدیر کل مطبوعات داخلی آن وزارتخانه و نیز ارسال نامه اعتراضی رئیس انجمن به آقای صفار هرندی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی

۸- همکاری با برنامه عمران ملل متحد (UNDP) در خصوص «توسعه ظرفیت‌های ملی به منظور ارتقا و حفاظت از حقوق بشر با هدف دستیابی بیشتر به عدالت». این طرح گروهی در چارچوب برنامه مصوب UNDP و با حضور برخی نهادهای مدنی از جمله انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران، سازمان دفاع از قربانیان خشونت، کانون وکلا، کرسی حقوق بشر و صلح و دموکراسی دانشگاه شهید بهشتی، کمیسیون حقوق بشر اسلامی، مرکز حقوق بشر دانشگاه مفید، معاونت آموزش قوه قضائیه و دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران در جریان اجراست.

در همین راستا انجمن صنفی به زودی با راهاندازی مرکز مستندات حقوق بشر در محل انجمن گام‌های نخستین را در جهت عملیاتی کردن پروژه نظری فوق برمی‌دارد.

۹- برگزاری چهار کارگاه آموزشی برای روزنامه‌نگاران در شهرهای کرمانشاه، گرگان، شیراز و اراک با مشارکت UNDP به منظور ترویج اهداف هزاره توسعه

۱۰- ایجاد ارتباط فعال و تعامل با نهادها و مؤسسات بین‌المللی مطبوعاتی که برخی سرفصل‌های آن اجماً در ذیل می‌آید:

الف- شرکت نماینده انجمن در کنفرانس انجمن‌های صنفی روزنامه‌نگاران منطقه‌ای عضو IFJ و تصویب برنامه‌هایی برای همکاری متقابل بین انجمن‌های منطقه خاورمیانه.

ب- انجام پروژه توسعه انجمن با همکاری IFJ و برگزاری کارگاه و سمینار ملی.

ج- اجرای بندهای برنامه عملیاتی مربوط به پروژه توسعه انجمن از جمله راه‌اندازی

کمیته پیمان‌های دسته جمعی کار، کمیته زنان، کمیته دانشجویی و... که تاکنون کمیته پیمان‌های دسته جمعی کار پس از انجام مطالعات مقدماتی موفق به تهیه یک قرارداد کار مرضی‌الطرفین به منظور بهبود وضعیت دستمزد روزنامه‌نگاران و نیز مناسب‌تر شدن شرایط محیط کاری آنان شده است. پیش‌نویس قرارداد پس از برگزاری چند نشست مشترک با نمایندگان بخش کارفرمایی مطبوعات و جلب رضایت بخش مذکور در اختیار اعضا گذاشته خواهد شد و در عین حال با کسب ضمانت‌های لازم از سوی مدیران مطبوعات و دولت به سمت اجرایی شدن سوق داده می‌شود. کمیته زنان نیز با هدف توسعه فعالیت‌های روزنامه‌نگاران زن ایران و بررسی مسائل رفاهی، پژوهشی و آموزشی آنان راه اندازی شده است. این کمیته در پی برگزاری چندین جلسه تاکنون با بهره‌گیری از شیوه‌های نظرسنجی چند کشور در خصوص وضعیت زنان روزنامه‌نگار اقدام به انجام آن نموده است که به زودی نتایج مطالعات صورت گرفته پیرامون این نظرسنجی اعلام خواهد شد.

د- انتخاب دبیر کمیته بین‌المللی انجمن به عنوان قائم مقام کمیته زنان فدراسیون جهانی روزنامه‌نگاران (IFJ)

۱۱- تدوین آیین نامه تشکیل کمیته‌های فرعی تخصصی و سپس تصویب آن در هیأت مدیره (تاکنون کمیته‌های میراث فرهنگی و گردشگری، موسیقی، هنری و شهری با حضور روزنامه‌نگاران این حوزه‌های تخصصی تشکیل شده و فعالیت‌هایی را انجام داده‌اند)

۱۲- ادامه فعالیت کمیته حل اختلاف به منظور حل مشکلات فی مابین روزنامه‌نگاران و مدیران خود، رسیدگی به شکایات ۱۵ روزنامه‌نگار اخراجی روزنامه توسعه از مدیر مسئول این روزنامه و نیز برخی از اعضای تحریریه روزنامه همشهری نسبت به جایجایی نامتناسب و غیرحرفه‌ای و همچنین اخراج چند تن از آنان توسط مدیران جدید این مؤسسه، پیگیری وضعیت خبرنگاران اخراجی خبرگزاری ایلنا و نیز پیگیری برای دریافت حق‌الزحمه قریب به ۲۸ روزنامه‌نگار روزنامه آسیا که عمده آنان تمامی وجوه مورد ادعای خود را دریافت کردند.

۱۳- موافقت هیأت مدیره با عضویت خبرنگاران شاغل در خبرگزاری‌های غیردولتی در انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران و در پی آن تدوین و انتشار آیین نامه نحوه عضویت این خبرنگاران.

۱۴- انتخاب ۵ روزنامه‌نگار برجسته کشور و نیز تجلیل از آنان در مراسم روز جهانی آزادی مطبوعات

۱۵- برگزاری مراسم نکوداشت ۶۵ سال روزنامه‌نگاری مؤلف و روزنامه‌نگار پیشکسوت دکتر انور خامه‌ای

۱۶- برگزاری مراسم ترحیم شهدای حادثه دلخراش سقوط هواپیمای نظامی سی-۱۳۰ که منجر به از دست رفتن ۶۷ تن از خبرنگاران، گزارشگران و عکاسان رسانه‌ها شد.

۱۷- فراهم کردن سفرهای گروهی روزنامه‌نگاران داوطلب عضو انجمن به مقصد برخی کشورها که در شهریور ۸۴ با سفر به کردستان عراق آغاز شد و سپس با سفر به کشورهای لبنان و تاجیکستان ادامه یافت. هم اکنون انجام سفر به آذربایجان، ترکیه و... در دستور کار انجمن قرار دارد.

۱۸- در ادامه شکل‌گیری شاخه‌های استان‌های خراسان و کرمانشاه انجمن صنفی، چندین نشست با داوطلبان متقاضی راه اندازی دیگر شاخه‌های استانی انجمن از جمله شاخه استان گلستان برگزار شد.

۱۹- اعلام واکنش اعتراضی نسبت به طرح معاونت مطبوعاتی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مبنی بر صدور کارت‌های خبرنگاری توسط این معاونت.

۲۰- میزبانی جمعی از روزنامه‌نگاران کردستان عراق طی سفر یک هفته‌ای آنان به ایران در اردیبهشت ماه سال جاری.

۲۱- اعزام روزنامه‌نگار نماینده به سری‌لانکا به منظور شرکت در کارگاه مطالعاتی «نقش رسانه‌ها در ارتقای بهره‌وری».

۲۲- ادامه فعالیت کمیته بیمه روزنامه‌نگاران و پذیرش تقاضای حدود سیصد تن از روزنامه‌نگاران (از مهر سال ۸۴ به بعد) برای معرفی شدن به مراکز بیمه‌ای تأمین اجتماعی از طریق معاونت مطبوعاتی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی که با احتساب متقاضیان پیش از این تاریخ، تاکنون در مجموع ۴۴۰ عضو انجمن تحت پوشش خدمات مراکز بیمه‌ای قرار گرفته‌اند.

۲۳- پذیرش پانصد عضو جدید از تاریخ اول مهر ۸۴ تا زمان حاضر (لازم به ذکر است از بدو تأسیس انجمن تاکنون ۲۵۸۵ نفر به عضویت انجمن درآمدند که شامل اعضای پیوسته، وابسته، افتخاری و معلق می‌شود. طبق آخرین اطلاعات تا تاریخ ۸۵/۵/۱۰ از ۳۴۸۶ عضو،

**گزارش وضعیت مالی انجمن
از اول مهر سال ۱۳۸۴ لغایت آخر تیر ۱۳۸۵
منابع انجمن در طی مدت ۱۰ ماه**

ریال ۲۳۹/۸۴۸/۰۰۰	حق عضویتها
ریال ۳۵/۹۰۰/۰۰۰	ارائه کارت ifj به اعضاء
ریال ۱/۴۲۸/۹۲۷/۸۹۵	حساب شهریه و اریز شده به حساب انجمن
ریال ۲۳۲/۲۰۰/۰۰۰	سود اوراق مشارکت
ریال ۹۰/۰۹۴/۶۳۷	سود حساب پس انداز
ریال ۴۰۰/۰۰۰/۰۰۰	واریزی توسط ارشاد(جشنواره مطبوعات)
ریال ۳۳۳/۵۰۳/۲۰۰	کمک دریافتی و سایر
ریال ۲/۷۶۰/۴۷۳/۵۳۴	جمع

مصارف انجمن در طی ۱۰ ماه

ریال ۷۸/۷۹۴/۳۷۰	ارائه کارت ifj به اعضا
ریال ۵۳/۳۷۴/۵۰۰	اثاثه خریداری شده برای مرکز اداری انجمن
ریال ۲۵/۸۰۲/۴۰۷	اثاثه خریداری شده برای دانشکده انجمن
ریال ۵۳۸/۶۰۱/۶۰۴	هزینه جاری انجمن
ریال ۴۹۵/۷۹۱/۱۹۱	هزینه دانشکده انجمن
ریال ۳۴/۰۰۰/۰۰۰	شرکت اورنج گرافیک
ریال ۲۹/۰۰۰/۰۰۰	طرح ارتقاء حقوق بشر و عدالت
ریال ۱/۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰	سپرده گذاری
ریال ۴۰۵/۱۰۹/۴۶۲	موجودی ریالی
ریال ۲/۷۶۰/۴۷۳/۵۳۴	جمع

۱۸۱۳ نفر دارای حق رأی هستند.)

۲۴- دعوت از «دکتر البورهان» استاد دانشکده روزنامه نگاری دانشگاه دورتموند آلمان به منظور ایراد سخنرانی در محل انجمن صنفی
۲۵- صدور بیانیه در رثای درگذشت استادان مرتضی ممیز (پدر گرافیک نوین ایران) و منوچهر آتشی (چهره ماندگار شعر فارسی).
۲۶- اقدام به برگزاری نشست اعلام حمایت و همبستگی با خبرنگاران عراقی در راستای تعمیق مناسبات و حمیت صنفی میان دو طرف ایرانی و عراقی.
۲۷- ادامه انتشار بولتن های داخلی انجمن و فعال کردن سایت اینترنتی انجمن
۲۸- صدور بیانیه در خصوص وقایع مؤثر در عرصه مسائل مطبوعات بین المللی از جمله محکوم کردن ترور «جبران توینی» سردبیر و مدیر مسؤول روزنامه لبنانی «النهار».
۲۹- ارائه امکانات و تسهیلات مرتبط با مسائل رفاهی و خدماتی، اعضا از جمله اعطای کارت ها و بلیت های باشگاه های ورزشی و یا سینمایی، برگزاری کلاس آموزش آشپزی، قرارداد با مهد های کودک و ویژه کودکان اعضا و...
۳۰- برگزاری دو نشست مشترک میان اعضای هیأت مدیره انجمن صنفی و نیز اعضای هیأت مدیره تعاونی مسکن به منظور حل اختلاف فی مابین تعاونی و برخی اعضای سرمایه گذار.

۳۱- از مهر ماه امسال تاکنون به ۱۳۳ تن از اعضای انجمن وام قرض الحسنه داده شده که در مقایسه با آمار ۷۴۹ نفر از زمان آغاز ارائه چنین وامی به اعضا، افزایش قابل توجه نشان می دهد. دلیل اصلی آن هم بستن قرارداد دیگری با صندوق قرض الحسنه خاتم علاوه بر صندوق قرض الحسنه امام خمینی از بهمن ماه سال جاری است. البته ما هم اکنون با قریب ۴۰ نفر از اعضا در خصوص عدم تسویه حساب و بازپرداخت به موقع دیون خود مواجه هستیم.

۳۲- شرکت فعال در سیزدهمین نمایشگاه مطبوعات

۳۳- کمک مالی به خانواده روزنامه نگاران زندانی و چند تن از قربانیان سقوط هواپیما

**منع قانونی برای برگزاری نوبت
سوم مجمع عمومی نداریم**

در پی طرح سؤال و ابهام در خصوص برگزاری مجمع عمومی (نوبت سوم) و نیز نصاب لازم جهت رسمیت یافتن این مجمع، دبیرخانه انجمن صنفی در تاریخ ۱۳۸۵/۵/۱۰ اطلاعیه ای را جهت تنویر افکار عمومی صادر کرده و در اختیار نشریات کثیرالانتشار و خبرگزاریها گذاشت.

در این اطلاعیه آمده است: در خصوص سکوت اساسنامه انجمن درباره "نحوه رسمیت یافتن مرحله سوم مجمع عمومی عادی و فوق العاده"، انجمن صنفی در تاریخ ۱۳۸۰/۸/۶ طی نامه ای به شماره ۸۰/۶۶۴، از معاونت وقت روابط کار و امور اجتماعی، کسب تکلیف کرد و وزارت کار وقت نیز طی نامه ای به شماره ۹۲۰۵۲ مورخ ۱۳۸۰/۸/۱۵ در پاسخ به استعلام کتبی انجمن اعلام کرد که "طبق عرف و روال جاری، آن انجمن می تواند با توجه به ماده ۲ آیین نامه، مجمع نوبت سوم را با نصاب حداقل ۵۰ نفر برگزار نماید". بنابراین طبق عرف و روال موجود و نظر کتبی وزارت کار، هیچگونه منعی برای برگزاری نوبت سوم مجمع عمومی وجود ندارد و طبق اعلام قبلی، نوبت سوم مجمع مذکور در ساعت ۱۳ روز یکشنبه مورخ ۱۳۸۵/۵/۱۵ در محل حسینیه ارشاد برگزار خواهد شد.

متن نامه انجمن صنفی و نیز پاسخ وزارت کار در زیر می آید:

انجمن صنفی روزنامه نگاران ایران
بسمه تعالی
جناب آقای خواجه توری
معاون محترم تنظیم روابط کار و وزارت کار و امور اجتماعی
با سلام،
احتراماً به اطلاع می رساند که مجمع عمومی عادی انجمن صنفی در سال جاری در دو نوبت در تاریخ های ۸۰/۷/۱۱ و ۸۰/۷/۳۰ به علت عدم دستیابی به حد نصاب مورد نظر اساسنامه رسمیت نیافت، از آنجا که در اساسنامه انجمن در خصوص نحوه رسمیت یافتن مرحله سوم سکوت شده است مستدعی است نظر آن وزارت را در پاسخ به این سؤال اعلام فرمائید که آیا مجمع عمومی (عادی و فوق العاده) انجمن در مرحله سوم با حضور هر تعداد از اعضاء رسمیت خواهد داشت یا خیر؟
به پیوست نمونه ای از اساسنامه انجمن تقدیم گردیده است.
دبیر انجمن صنفی روزنامه نگاران ایران
کریم ارغنده پور
باشکر

خبرهای کوتاه به نقل از سایت انجمن

* پرونده مانا نیستانی و مهرداد قاسم فر در دادگاه انقلاب
* اطلاعیه دفاع از جان روزنامه‌نگاران در همبستگی با خبرنگاران عراقی
* جلسه بررسی بازداشت مانا نیستانی و مهرداد قاسم فر
* پرونده مدیر مسوول روزنامه آسیا به دیوان عالی کشور در قم ارجاع شد
* روزنامه شرق در دادگاه، عطریانفر: موضع روزنامه دفاع از شخصیت‌های ملی بوده است
* الهام افروتن روزنامه‌نگار زندانی آزاد شد
* ابوالفضل وصالی، سردبیر روزنامه ندای آذربادگان تبریز بازداشت شد
* محسن درستکار، از متهمان پرونده نشریه "تمدن هر مزگان" از زندان آزاد شد
* سخنگوی قوه قضاییه: پس از پایان تحقیقات بازپرسی، وضعیت روزنامه ایران مشخص می‌شود
* آرش سیگارچی روزنامه‌نگار زندانی برای مدت ۱۵ روز به مرخصی آمد
* وثیقه الهام افروتن هنوز مورد قبول دادگاه قرار نگرفته است
* رجبعلی مزروعی رئیس انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران لایحه دفاعیه‌اش را به دادگاه ارائه کرد
* اکبر گنجی روزنامه‌نگار ایرانی جایزه قلم طلایی را دریافت کرد
* صدور وثیقه ۳۰ میلیونی برای افروتن و درستکار
* کریمی‌راد: قرار سردبیر و کاریکاتوربست ایران جمعه بازداشت موقت است و فعلا آزاد نمی‌شوند
* جلسه دادگاه رئیس انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران برگزار شد
* سومین جلسه رسیدگی به اتهامات الهام افروتن و محسن درستکار برگزار شد
* مدیر مسوول هفته‌نامه توقیف‌شده شمس تبریز بازداشت شد
* مدیر مسوول "توسعه" در دادگاه: مطبوعات جایگاه تعریف شده‌ای ندارند
* اطلاعیه انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران در مورد توقیف روزنامه ایران و بازداشت ۲ روزنامه‌نگار
* معاون دادستان تهران: سردبیر و کاریکاتوربست "ایران جمعه" همچنان تحت قرار بازداشت موقت هستند
* اطلاعیه گزارشگران بدون مرز درباره دستگیری دو روزنامه‌نگار در استان‌های اردبیل و آذربایجان شرقی
* رییس انجمن صنفی روزنامه‌نگاران: توقیف روزنامه ایران فاقد وجاهت قانونی است
* دادگاه الهام افروتن و محسن درستکار برای بار دوم تجدید شد
* کامبیز نوروزی لایحه‌دفاعیه‌اش را تقدیم دادگاه کرد
* اکبر گنجی برنده جایزه سال ۲۰۰۶ مدافعان حقوق بشر مارتین انالز شد
* روزنامه ایران توقیف موقت شد
* مهرداد قاسم‌فر و مانا نیستانی، سردبیر و کاریکاتوربست روزنامه ایران جمعه بازداشت شدند

* رئیس انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران تبرئه شد
* دادگاه رفع اختلاف در مورد توقیف روزنامه ایران ۲۵ مرداد برگزار می‌شود
* مسوول اجرایی روزنامه "ندای آذر آبادگان" آزاد شد
* "اتحادیه روزنامه‌نگاران عمان" حملات نظامی صهیونیست‌ها به لبنان را محکوم کرد
* اسرائیلی‌ها فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران را تهدید کردند
* انجمن بین‌المللی روزنامه‌نگاران، بمباران ساختمان شبکه‌ی المنار لبنان از سوی رژیم صهیونیستی را محکوم کرد
* دبیر انجمن روزنامه‌نگاران ترکیه: دولت ترکیه هیچ خط قرمزی برای روزنامه‌ها ندارد
* دادگاه قاسم‌فر و نیستانی در دادگاه انقلاب تهران برگزار شد
* کامبیز نوروزی: قرار رفع توقیف از روزنامه ایران بایستی اجرا شود
* نامه جمعی از روزنامه‌نگاران به مسئولان قضایی درباره مانا نیستانی و مهرداد قاسم‌فر
* مدیرمسوول سابق روزنامه ایران به جزای نقدی محکوم شد
* محکومیت مدیر مسئول روزنامه شرق
* دادگاه روزنامه ایران هفته آینده برگزار می‌شود
* پرونده روزنامه آرمان به شعبه ششم دادرسی کارکنان دولت ارجاع شد
* پارلمان مصر محکومیت حبس روزنامه‌نگاران را لغو کرد
* روزنامه‌نگاران بدون مرز: قانون مبارزه با ترور ترکیه خطر سانسور دارد
* سخنگوی قوه قضاییه: زمان برگزاری دادگاه روزنامه ایران اعلام نشده است
* فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران اقدام نیروهای رژیم صهیونیستی را محکوم کرد
* هیأت منصفه مطبوعات مدیرمسئول روزنامه اخبار اقتصاد را مجرم شناخت
* تحصن روزنامه‌نگاران مصر در اعتراض به لایحه مطبوعات
* چاپ اولین کتاب درباره روزنامه‌نگاری مدرن در ازبکستان
* اعتصاب روزنامه‌نگاران مصری در اعتراض به قانون جدید مطبوعات
* روزنامه‌نگاران سودانی در اعتراض به توقیف یک روزنامه راهپیمایی کردند
* الهام افروتن به ۵ سال محرومیت از حقوق اجتماعی محکوم شد
* کمیته زنان انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران راه اندازی شد
* مدیر مسوول سابق روزنامه ایران، در دادگاه مطبوعات
* معاون اول قوه قضاییه: وضعیت متهمان پرونده "ایران" هنوز از نظر قانونی مشخص نشده است
* عضو هیات نظارت بر مطبوعات: امیدوارم روزنامه ایران دوباره منتشر شود
* مدیرمسوول سابق روزنامه ایران محاکمه می‌شود
* کامبیز نوروزی به پرداخت جزای نقدی محکوم شد
* هفته‌نامه آینه توقیف شد

دعوت برای ارسال دیدگاه

پیشنهادات، انتقادات و هر نوع نقد و تحلیل مرتبط با مباحث انجمن را به منظور آگاهی دیگر همکاران درج نماید. از همین روی از عموم اعضا تقاضا می‌شود در صورت تمایل با ارسال مقاله، دیدگاه‌های مربوط به عملکرد انجمن، نقد مسائل و تحلیل شرایط روز به پویایی هرچه بیشتر این ارتباط یاری رسانند.

"انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران" از تمام راهکارها و امکانات برقراری ارتباط متقابل با اعضا استقبال می‌کند. در همین زمینه بولتن انجمن آمادگی دارد نظریات،

این کار گروه‌ها با تشکیل جلسات متعدد پیشنهادها و نکاتی را در مورد وضعیت زنان روزنامه‌نگار ارائه داده‌اند. کار گروه تخصصی رفاهی در زمینه ارتقای سطح فعالیت‌های ورزشی، رایزنی با مشاوران حقوقی برای حل مسائل خبرنگاران و... مسائلی را مطرح کرد. قرار شد کار گروه تخصصی پژوهشی نیز گزارش‌های تحقیقی در مورد وضعیت زنان روزنامه‌نگار از لحاظ حقوقی، رفاهی، آموزش‌های مهارت‌های رفتاری، تحقیر و امنیت جنسیتی و... را به کمیته ارائه دهد. کار گروه تخصصی آموزشی نیز پیشنهادهایی را در مورد دوره‌های بازآموزی روزنامه‌نگاری و طراحی کارگاه‌های آموزشی و بررسی راهکارها در مورد برگزاری همایش‌های بین‌المللی مطرح کرد.

کمیته زنان انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران راه‌اندازی شد

کمیته زنان "انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران" با هدف توسعه فعالیت‌های روزنامه‌نگاران زن ایران و بررسی مسائل رفاهی، پژوهشی و آموزشی آنان راه‌اندازی شد. این کمیته با دعوت از زنان روزنامه‌نگار فعال عضو "انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران" از ۱۴ اردیبهشت ۱۳۸۵ فعالیت خود را آغاز کرده و تاکنون با تشکیل ۸ جلسه موفق به راه‌اندازی کار گروه‌های تخصصی پژوهشی، رفاهی و آموزشی شده است.

دیدار با یک پیشکسوت

استاد مسعود برزین این روزها به دلیل بیماری خانه نشین شده است. او نخستین دبیر سندیکای روزنامه‌نگاران ایران در سال ۱۳۴۴ و صاحب تالیفات مهم و به یادماندنی نظیر "شناسنامه مطبوعات ایران ۱۳۷۵-۱۳۱۵" است. چندی پیش از سوی انجمن بدالسادات مفیدی (دبیر)، محمدباقر صمیمی (مسئول کمیته بيمه)، اسماعیل آزادی و هادی مختاریان (از اعضای انجمن) به منزل استاد رفته و ضمن عیادت از ایشان وظیفه قدرشناسی از پیشکسوتان این عرصه را به نمایندگی از سایر هم صنفی های خود به جای آوردند. مسعود برزین متولد سال ۱۲۹۹ هجری شمسی است. وی در سال ۱۳۳۲ به همراه برخی دیگر از همکارانش فعالیتی جمعی را برای ایجاد سندیکای روزنامه‌نگاران آغاز کرد و در سال ۱۳۳۴ نخستین دبیر این سندیکا شد. سندیکای روزنامه‌نگاران تا پیروزی انقلاب فعال بود و پس از آن فعالیتش متوقف شد.

کمک مالی به انجمن

«انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران» یک نهاد مدنی مدافع آزادی بیان و حقوق روزنامه‌نگاران است. پشتیبانی و حمایت معنوی و مادی شما شهروندان از این نهاد مدنی به تقویت هرچه بیشتر آن می‌انجامد. تقاضای می‌شود کمک‌های مالی خود را به حساب جاری ۱۱۲۶۰۳۲۹۸ بانک تجارت شعبه بلوار کشاورز - کد ۰۲۷ به نام انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران واریز و رسید آن را به آدرس تهران - بلوار کشاورز - خیابان شهید کبکانیان - کوچه هفتم - پلاک ۸۷ ارسال نمایید.

فعالیت روزانه سایت انجمن

سایت انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران به طور روزانه فعال و در دسترس همکاران و علاقه‌مندان است و همگان می‌توانند با رجوع به آن در جریان آخرین اخبار، اطلاعات و تحولات مرتبط با مباحث رسانه‌ای و مطبوعاتی قرار گیرند.

(www.aoij.org)

بولتن داخلی

انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران

مدیر مسئول: رجبعلی مزرعی

آدرس: بلوار کشاورز، خیابان شهید کبکانیان
کوچه هفتم، پلاک ۸۷

تلفن: ۸۸۹۵۶۳۶۵-۸۸۹۵۴۷۹۶

نمابر: ۸۸۹۶۳۵۳۹

معرفی کتاب

«نگین اندیشه»

کتاب «نگین اندیشه» مجموعه گزیده‌هایی است که ایوب گبانچی از اعضای انجمن آن را گزینش و گردآوری کرده است.

این کتاب گزیده‌هایی از سخنان پیامبران، امامان، فیلسوفان، نویسندگان و شاعران است در مورد مسائلی همچون انسان، عبادت، گل، دوستی، زندگی و...

این کتاب سال ۸۵ به چاپ رسیده و قیمت آن ۱۵۰۰ تومان است.

پیش از این نیز به قلم گبانچی کتاب دیگری با عنوان «بهار بی پایان» به چاپ رسیده است.

این کتاب گذری بر آیین‌های بهاری نوروز و روزهای خجسته ایرانیان دارد که مشتمل بر ۱۶ فصل است و در آن به بررسی سرگذشت نوروز، نامگذاری روزهای پارس نوروز در سرزمین‌های دیگر و سبب نامگذاری روزهای ایرانی و... پرداخته شده است.

این کتاب در سال ۱۳۸۳ به شمارگان ۵۵۰۰ نسخه و با قیمت ۱۰۰۰ تومان و در ۱۲۷ صفحه به چاپ رسیده است.

«شریعتی از نگاه ۳ نسل»

کتاب «شریعتی از نگاه ۳ نسل» توسط میثم محمدی عضو دیگر انجمن نوشته شده است.

این کتاب به سه بخش تقسیم شده است با عنوان‌های نسل اول، نسل دوم و نسل سوم. در بخش اول گفتگوهای از مرحوم محمدتقی شریعتی و مرحوم سیدغلامرضا سعیدی آمده است و مقاله‌هایی در مورد نگاه دکتر شریعتی به مسائلی همچون «توحید»، «شهادتین»، «خمس»، «تشیع» و... بخش دوم که مربوط به نسل دومی‌ها می‌شود گفتگویی است با دکتر سوسن شریعتی و در بخش سوم و پایانی مقالاتی تحت عناوینی چون مسأله ماهیت و مسؤولیت روشنفکری در ایران، الیناسیون، تقلید و ترجمه، انتلکتوئل و استعمار، مردم‌جان‌شین‌خدایند،... به چاپ رسیده است. این کتاب در ۲۴۰ صفحه و با قیمت ۲۰۰۰۰ ریال در سال ۸۵ به چاپ رسیده است.

کتاب دیگری نیز از محمدی با عنوان «کجاست عاشورای من و تو؟» در سال ۸۴ در ۱۶۰ صفحه و به قیمت ۱۰۰۰ تومان به چاپ رسیده است. این کتاب شامل فصل‌هایی با عنوان «برگ اول، عاشورا برای تمام فصول»، «برگ دوم، سیاست؛ دو مقاله»، «برگ سوم: جامعه‌شناسی-روانشناسی» که یک گفتگو است و «برگ چهارم: اسطوره‌شناسی»، «برگ پنجم: تاریخ؛ گزارش یک کتاب» و «برگ آخر: صفحه آخر سرخ» بوده است.

«دانشگاه و چالش‌هایش»

کتاب «دانشگاه و چالش‌هایش» اثر پروین کاظمیان از اعضای انجمن است که در سال ۱۳۸۰ و در شمارگان ۲۵۰۰ نسخه به بازار کتاب عرضه شده است. این کتاب شامل ۱۸ گفت‌وگو با صاحب‌نظران در خصوص مشکلات دانشگاهیان است. از جمله افرادی که با آنها گفت‌وگو شده است، می‌توان از: دکتر توفیقی وزیر سابق علوم، تحقیقات و فن‌آوری، دکتر هادی سمتی، تقی آزاد ارمکی، علینقی مشایخی و... اشاره کرد. بهای این کتاب ۱۸۰۰ تومان است.

«سومین کتاب نوشتن»

«سومین کتاب نوشتن» را عضو دیگر انجمن آقای کاظم رهبر گردآوری کرده است.

این کتاب به مبحث نوشتن در حوزه‌های مختلف آن از جمله: کلیات، فلسفه، تاریخ، روزنامه‌نگاری، اینترنت، حقوق، اقتصاد، علم، زبان‌شناسی، شعر، داستان، فیلمنامه، خاطره‌نویسی، سفرنامه، نقد و ویرایش می‌پردازد و در بخش ویژه به نمایشنامه‌نویسی پرداخته شده است. در میان مقالات این کتاب می‌توان مقاله‌هایی از افراد و صاحب‌نظرانی همچون نجف دریابندری، غلامحسین ساعدی، پری صابری، بهروز غریب‌پور، اسماعیل حاج و... را دید. این کتاب در سال ۸۵ در شمارگان ۱۱۰۰ نسخه و با قیمت ۲۲۰۰ تومان به چاپ رسیده است.

فرم اعلام نشانی

نام و نام‌خانوادگی:	شماره عضویت:	شماره تلفن همراه:
نشانی و تلفن منزل:		
کدپستی:		
نشانی و تلفن محل کار:		
کدپستی:	نشانی پست الکترونیک:	
مایلید خبرنامه و نامه‌های انجمن به کدام یک از نشانی‌های بالا ارسال شوند؟	محل کار ☐	منزل ☐

